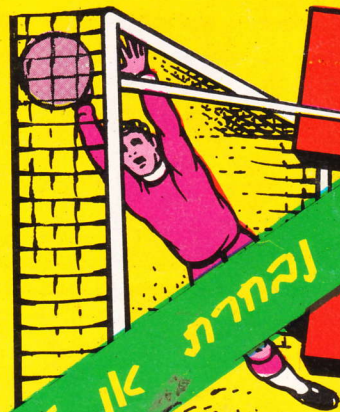

בכל גליון סיפור "חסמה" בהמשכים מאת יגאל מוסינזון

פנדל

פוסטר צבעוני ענקי: נבחרת אנגליה

מס' 15

27 ל"י

אסתר
שחמורוק

תקווה
ישראלית
באולימפיאדת
מינכן

סיכורה לז קבוצה
ישראלית
☆☆☆

דבר העורך

קוראים יקרים!

בגליון זה אנו מביאים לכם סידרה חדשה בהמשכים, והפעם אודות כוכבי צ'רלטון, שחקן מנצ'סטר יונייטד ונבחרת אנגליה. כידוע, כוכבי צ'רלטון הוא אחד המעטים שניצלו מהאסון הכבד שפקד את קבוצת מנצ'סטר יונייטד כאשר כמעט כל חברי הקבוצה הזאת נהרגו באסון מטוס. מאז הפך לאחד משחקני הכדורגל המפורסמים ביותר בעולם, לקפטין נבחרת אנגליה ולדמות פופולרית ביותר. תאודר חיו, מלוח בתצלומים נדירים, ילווח אתכם, קוראי "פנדל", בגליונות הבאים. בימים אלה יצא לאור, במסגרת "ספרי ספורט רמדור", ספר שיעניין ללא ספק את אותם קוראי "פנדל" המלווים אותנו מתחילת הופעת העיתון. לכולכם זכור בודאי הסיפור בהמשכים, "הבורת איסט אנד", אותו פרסמנו בגליונות קודמים. בעת יצא לאור ספר בכריכה מהודרת המתאר את הרפתקאות הבורת, כאשר תחילתו הקטעים שפורסמו ב"פנדל" וחלקו השני המשך הרפתקאותיהם של בני הבורת. בספר כ-26 תמונות, מחירו המש לירות והוא נמצא למכירה בכל הנויות הספרים בארץ. ברור שלקוראי ומיננו, "פנדל" ניתנת הנחה רצינית ועל כך במודעה מיוחדת בתוך העיתון. דרך אגב, זהו אך הספר הראשון בסידרה זו ועוד שני ספרים אודות "הבורת איסט אנד" נמצאים בהכנה ויראו אור במשך הזמן. אותם הקוראים שהצטרפו אלינו לאחר שפירסום הקטעים בתוך הספר הופסק, ברצוני לומר שבאם לא תרכשו את הספר, ההפסד יהיה כולו שלכם. קיבלנו תגובות נלהבות למדור "סיפורת של קבוצה ישראלית". כידוע פרסמנו בגליון הקודם את סיפורת של "מכבי רמת גן". בגליון הבא תמצאו את סיפורת של האלופה הנוכחית "מכבי ת"א" ובגליון הזה נביא את סיפורת של "בית"ר ת"א", שתי קבוצות הנמנות אל קבוצות הפאר של הכדורגל הישראלי. והפוסטר! נבחרת אנגליה, המופיעה בפוסטר בגליון זה, מסיימת את שורת הפוסטרים הבין-לאומיים שלנו. החל מגליון הבא נביא שוב פוסטרים של כוכבים ישראלים, וזאת עם חידוש משחקי הליגה. כראשון נביא את דיוקנו של תגלית העונה החולפת, הוא שחקן הפועל חיפה וסגל הנבחרת אבא גינדין. לאחריו יבואו כוכבים נוספים ואף פוסטרים של קבוצות הליגה הלאומית, הכל בצבעים מרהיבים ועל נייר כרומו משובח.

להתראות בגליון הבא

שלכם,

אורי שלגי

עורך

לא את הכוכב... לא את הכוכב... לא את הכוכב

יצחק שוב, שחקן המצטיין של הפועל כפרסבא והנבחרת הלאומית, מצפה הפעם לשאלותיכם האישיות. כידוע היותה הפועל כפרסבא בתחילת העונה החולפת את הפתעת הליגה. השניה במשחקי הגביע וכליגה הפירו תקוות מרובות בלב אוהדי הקבוצה. חלק נכבד מהשנים אלה היה ליצחק שוב, כוכב הקבוצה. את שאלותיכם הפנו על גבי גליון לפי הכתובת: שאלה לכוכב, יצחק שוב, "פנדל", ת.ד. 2430, ת"א. לכל שאל זכות לשאלה אחת בלבד.

גליון מס. 15, 1 ספטמבר 1972. העורך: אורי שלגי. המו"ל: "רמדור" בע"מ, לבונה 23, תל-אביב, טל. 32332. ת.ד. 2430. 1901: אופסט דרבי פלטות: אופסט אומנות. עטיפה: אופסט אצבעוני. הפצה ראשית: שלה, הגדוד העברי 64, ת"א. טל. 34496. מזכירת המערכת: אתי אורדיל. גרפיקה: ר. בוקשפן. נ. טצ'רתי. פקידת המערכת: עליזה פרק. עורך שיכתוב: צבי הר. העורך האחראי: פ. דנציגר.

העתון לספורטאי הצעיר

אולימפיאדת מינכן 1972

סידרה בהמשכים
מאת אורי שלי

	כדורעף		אתלטיקה
	מפרשיות		חתירה
	חוקי		כדורסל
	האבקות		איגרוף
	שחיה		כדורגל
	כדוריד		אופניים
	רכיבה		קייק
	ג'ודו		התעמלות
	ירי		סיף
	חץ וקשת		הרמת משקלות

עוד 36.7 ק"מ עד אתונה, פרץ לתוך העיר בקריאת הגיל "ניצחנו" ונפל מת מאפיסת כור חות. לזכרו מקיימים את ריצת המרסון ב־אולימפיאדות המודרניות. בתקופה העתיקה לא נהגו להתחרות במקצוע זה.

אחד הדברים המרשימים ביותר במינוח הם ללא ספק עבורי סימוני המקומות והמופעים. האיש שתיכנן סימונים אלה, יחד עם צוות של שלושים וחמישה גרפיקאים, הוא אוטל איכר, גבר בעל רעיונות יוצאי דופן ומקוריים להפליא. בין היתר הוא תיכנן סימונים פשוטים ומובנים לכל עבור ענפי הספורט השונים ואין ספק שכל אחד ממאות אלפי המבקרים מארצות התבל מסוגל להבין מיד את משמעות הסימונים האלה. הנה הם לפניכם ותסכימו איתי שגאוניותם היא בפשטותם.

סימונים אלה מלווים אתכם בכל מקום ומאפי שרים זהוי ברור ומהיר של מקום התחרות.

גם כרטיסי הכניסה למופעים השונים הם יעילים להפליא. הנה לפניכם כרטיס הכניסה לתחרות הגמר בכדורגל. מתחת לסמל האולימפי פיאדה הכללי תמצאו את סמל אוימפיאדת מינכן ומתחתו — סמל משחקי הכדורגל. על כל כרטיס מודפס תרשים האצטדיון עם ציון ה־כניסות. (בצד השני של הכרטיס מסומנים דרכי הגישה לכל אצטדיון!) אין צורך בחיפושים רבים, מספיק להעפף מבט על סימון המקום ורגליך מובילות אותך למקומך ללא עיכובים וחיפושים מיותרים. אכן — יש מה ללמוד מהיעילות הזאת ואני תקווה שמארגני המכביית שלנו יקחו בחשבון שיטות אלה, כך שגם אתם

לא אתאר לכם את טכס פתיחת האולימפיאדה, מבחינה זאת — "פנדל" אינו יכול להתחרות עם העתונות היומית המביאה תאורים באותו היום או יום לאחר המאורע, בשטח נרחב ביותר ועל ידי עשרות כתבים המצויידים במיטב הישגי הטכניקה. כמו כן הביאה הטלוויזיה את הטכס המפואר בשידור ישיר ואין ספק שמאורע חגיגי זה העמיד בצל כל דבר שאי פעם נעשה בשטח הספורט מאז נערכו האולימפיאדות לראשונה ביוון. החל באירגון וגמור באצטדיון האולימפי הענק של מינכן — פלא מבצעי ממדרגה ראשוֹנה.

בהזדמנות זו, כאשר הזכרתי את האצטדיון המפואר של מינכן, כדאי להזכר שבתקופה ה־קדומה נפתחו האולימפיאדות על ידי ריצה למרחק 192.25 מטר, מרחק הנקרא ביוונית "סטדיון". זהו גם המקור לשם הניתן מאז למקומות התחרויות בעולם כולו.

ועוד פרט פיקנטי. כידוע נחשבת ריצת ה־מרסון כגולת הכותרת של כל אולימפיאדה. ובכן — ריצה זו אינה אלא המצאה של תקופתנו אנו. היא מזכרת להשג נדיר של לוחם יווני צעיר בשם פאדיפידס. איש זה עבר מרחק של 240 קילומטר ביומיים, כדי לבקש את עזרת בני ספרטה עבור בני אתונה במלחמתם נגד הפרסים הפולשים. וכאשר נוצחו צבאות פרס בקרב המפורסם ליד מרסון, המשיך לרוץ

בבית תוכלו בבוא הזמן להנות מהם. ברור שיש עוד הרבה למפר ולתאר, אך זאת נעשה כבר בגליון הבא של פנדל.
מינכן, 28 לאוגוסט

München

9.9.1972 20.15 h

Football Fußball

Olympiastadion

Place debout
Standing room
Stehplatz

Bloc
Block

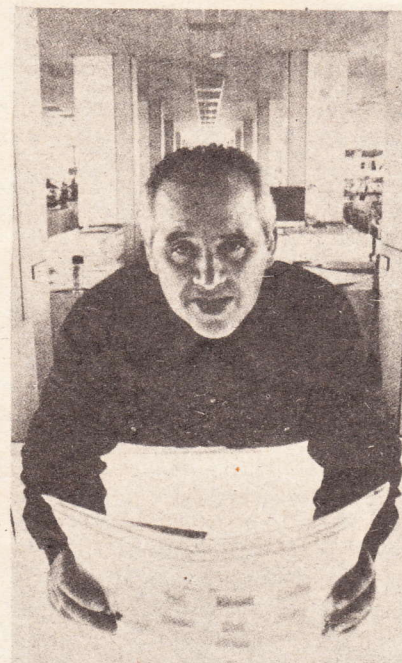
Q²

Prix DM 10.00
Price
Preis

54344

09 09 24

כרטיס הכניסה לתחרות הגמר בכדורגל.

אוטל איכר

הטור הקבוע של אודי רובוביץ יש לי מה לאמר"

לא קל להיות שחקן...

שלום רב לכם קוראים יקרים.

ברצוני לייחד את כתבתי זו לשחקן הכדורגל
באשר הוא.

לא כל אדם יכול לדעת ולהרגיש איך מתנהג
ומה חושב ספורטאי. הקהל הבא לחזות בספורט
סאי בפעולה ובמקרה שלנו בשחקן הכדורגל,
דורש ורוצה לראות את הכל מהשחקן.

אדם המשלם כרטיס כניסה למשחק, רוצה
לקבל תמורה מלאה בעד כספו ואותו לא מעניין
דבר פרט לרצון לראות את קבוצתו מנצחת
ומצליחה. לא לחינם אמר מי-שאמר שכדורגל
זה "מקצוע" כפוי טובה; כאשר אתה טוב,
אתה אליל וכאשר אתה חלש וזה קורה, מיד
יש "מלך" חדש ואתה מוצא את עצמך בעולם

אחר או על ספסל המילואים.

אשתדל בכתבה זו להסביר לכם קוראים
צעירים מה קשה ואכזר עולמו של ספורטאי.

על כולנו להבין ששחקן העולה למגרש
משתדל לתת את המקסימום כדי להצליח. כאשר
השחקן בכושר טוב והוא הופך מסורס, שמו
ותמונתו מופיעים מעל גבי העיתונים, קולו
נשמע ברדיו ובמימד החדש שנוסף בארץ
הסלובוניה. השחקן המצליח הופך לדמות ידועה
וכל אחד חפץ ביקרה.

אבל השחקן הוא בסך הכל בן-אדם. כמו לכל
אחד מאיתנו יש לספורטאי עליות וירידות
בחיים, ישנה תקופה שבה הכל מצליח לנו
והולך חלק אך ישנם גם תקופות שפל ולא כל
דבר מסתדר.

כפי שאמרתי קודם, כל אחד רוצה להצליח.
כאשר אני אומר להצליח אני מתכוון שהשחקן
עושה הכל כדי להצליח, אימונים בזמן ושמירה
על חיים ספורטיביים. אך ישנם סיבות אובייק-
טיביות שמפריעות לשחקן למצות את מלוא
יכולתו.

אתן כאן מספר דוגמאות לדברי אחרונים.
תארו לעצמכם שחקן בא בשבת למגרש, אחרי
שלא ישן טוב כל הלילה, בגלל מחלה של אשתו
או ילדיו או אפילו מישוה מהוריו ואולי הוא
עצמו. הוא בא למגרש וראשו כמובן בבית.
קשה לדרוש מאותו שחקן שיתן את המקסימום.
הקהל כמובן, לא יודע מזה ואותו זה לא
מעניין. השחקן הוא כמו סוס מרוץ שחייב לשחק
עד כלות הכוחות. ואם אותו שחקן לא בדיוק
עושה כרצון הקהל אתם בטח כבר יודעים כיצד
מגיב הקהל.

הקהל המרוצה, משתולל משמחה צוהל ומרים את השחקן על כתפיו.

אני מוכרח לספר לכם על מקרה אחד כזה. לפני כשנתיים עמדתי לשחק עם קבוצתי נגר מכבי פתח-תקוה. המשחק שעמד להערך בוטל בגלל הגשם. כשחזרתי לחדר ההלבשה פגשתי בחברי זאב ולצר. זאביק נראה לי עצוב מאוד ושקט. כאשר שאלתי אותו לסיבת הדבר ענה לי כך: "תראה, לא ישנתי כל הלילה. לקחו את בתי במצב קשה לבית חולים. ושם הייתי כל הלילה. למה באת לשחק שאלתי? הקבוצה במצב קשה לכן הכריחו אותי לשחק ואם אהיה חלש ונקל יהרוג אותי..."

ובכן, קוראים צעירים, האם אפשר לדרוש משחקן זה לתת את הכל במשחק? אי אפשר ללכת בין הקהל ולהסביר שלשחקן יש צרות לכן הוא חלש. הקהל חייב להיות יותר מבין ויותר מלחץ מטבעו. מי כמוכם יודע שכאשר שחקן עושה טעות צועקים עליו, אך לא עוברת דקה ואותו שחקן מבקיע שער ומיד הוא הופך לאליל...

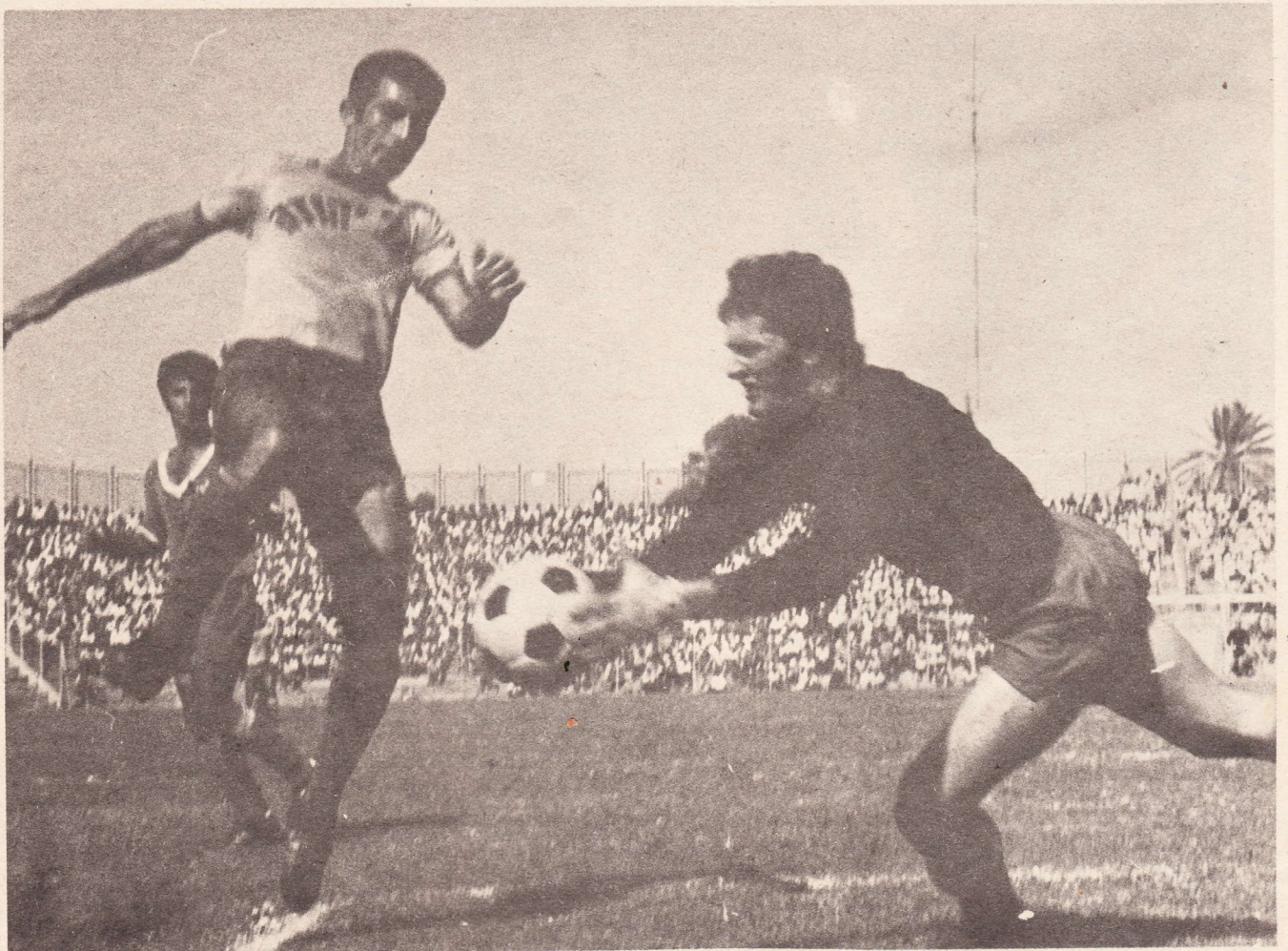
נקודה נוספת המציקה לי בתור ספורטאי זוהי הבעיה של שחקנים צעירים. לעיתים קרובות רואים אנו כיצד קהל אוהדים הורס שחקן צעיר בראשית דרכו. המאמן מחליט לתת הודמנות לשחקן נוער לשחק, ואתם צריכים לראות את אותו שחקן בחדר ההלבשה רועד ממש. לא קל לעבור מקבוצת נוער לבוגרים. התקופה הראשונה היא החשובה ביותר. השחקנים הוותיקים בדרך כלל אוהבים לעזור לשחקן צעיר אך הקהל, כן הקהל...

הטעות הראשונה שעושה הצעיר במגרש מיד מתחילים לצעוק עליו. כל ה"מומחים" בין הציופים כבר מחליטים שמוה כבר לא יצא כלום וחבל על הזמן. לעיתים קרובות מאבד הצעיר את בטחונו העצמי והנסיון המר יכול להשפיע עליו לרעה בעתיד. על אותו קהל להבין שעליו לעזור ולעודד את אותו שחקן, כי הרי אם אותו צעיר יגדל ויהפוך לשחקן טוב, הקבוצה והאוהדים ייהנו ממנו.

שחקן מקדיש הרבה מזמנו עבור הכדורגל. כל שחקן אמנם נהנה מהמשחק וגם מהתנאים הניתנים היום, אך הרבה זמן גוול היום הכדור-רגל. ישנם ארבע אימונים בשבוע. שני שלישי רביעי וחמישי. יום שישי אסיפת קבוצה וחייבים לישון מוקדם. יום שבת כולו מוקדש למשימת חק ויום ראשון זהו יום טיפולים. מכאן רואים אתם ששחקן כדורגל הנו פופולארי ומצליח אך מקדישים הרבה זמן לכך.

לסיכום ברצוני לשוב ולומר לכם ואולי תחשבו על זה כאשר תלכו לחזות במשחק. כל שחקן רוצה להצליח יותר מאשר הקהל חושב. לכן חייב קהל הצופים לעזור לאותו שחקן ולא לחפש כיצד להציק לו ולהקניטו כי בזה הם רק פוגעים בקבוצתם הם.

זהו להפעם
להתראות ב"פנדל" הבא
אודי

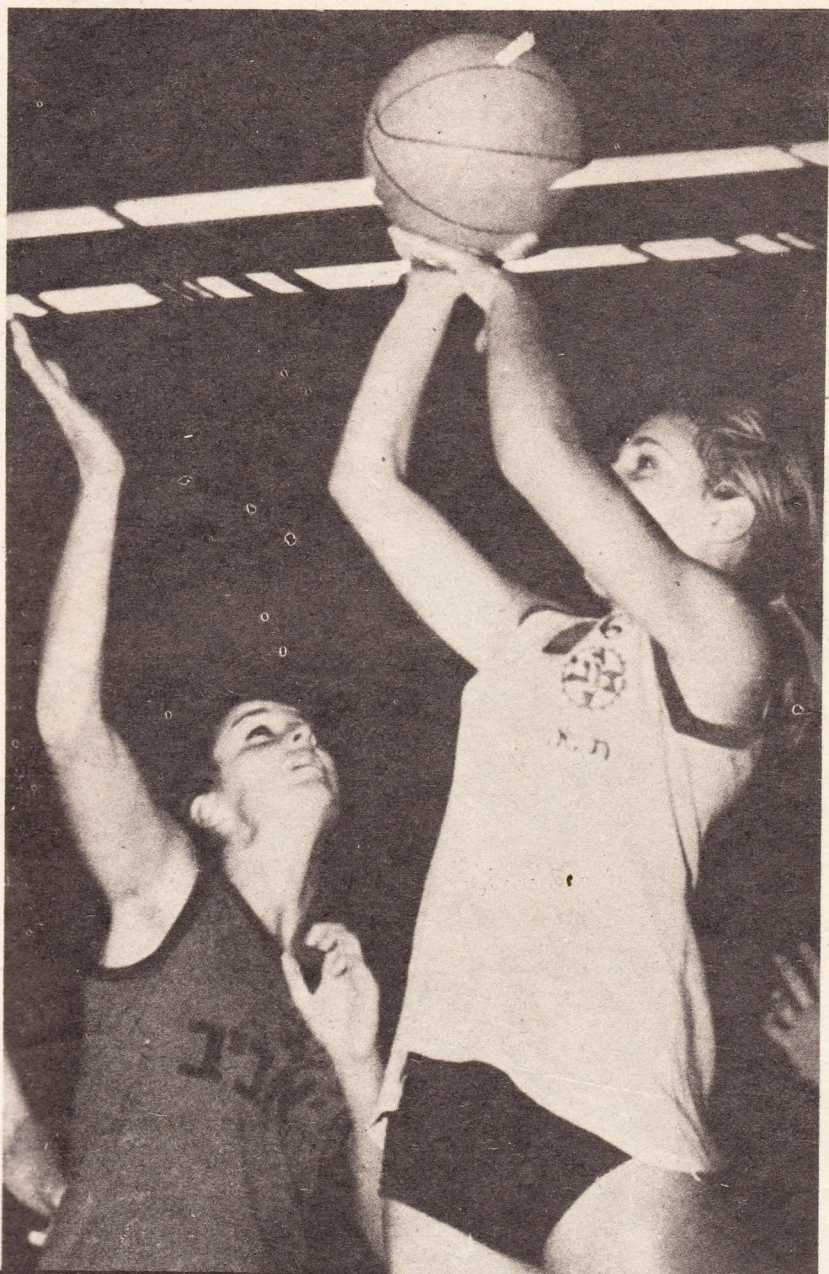

לא קל להיות שחקן כדורגל! כותרת הכתבה שלפניכם מתאימה לתמונה זו במיוחד. למיכאל מיכאלי שוער מכבי ת"א לשעבר, מירדו אוהדי קבוצה זו את החיים, האשימו אותו בהפסדים וגרמו לכך שיעבר למכבי יפן, שם הפך לכוכב וחזר למשחק גבוה ביותר. ושלום שיקווה מוכב מכבי רמלה לשעבר, שיעבר למכבי ת"א ומשם לבני יהודה. כאשר הבקיע שערים, רובם בראשו, היה אליל, אך כאשר לא הלך לו — הסתכסך עם אנודתו והאוהדים לענו לו.

דוד לויאן מדא"ן את

רונית גיל

מכבי ת"א ונבחרת ישראל

רונית גיל (בלבן) כדורסלנית מכבי ת"א ונבחרת ישראל עם רחל טאוב מהפועל ת"א במשחק על גביע הלנה רובינשטיין.

"קטנה זו גדולה תהיה" אמר אברהם פסח. מאמנה של קבוצת הכדורסל לנשים של מכבי ת"א, כשרונית גיל התחילה לשחק בגיל 12½ בקבוצה זו.

ואכן נבואתו התקיימה. כיום נחשבת רונית, הכדורסלנית של מכבי ת"א והנבחרת הלאומית לנשים, כשחקנית הטובה ביותר בארץ. כרכזית היא מנהלת את משחק קבוצתה בצורה נהדרת, וגם בנבחרת הלאומית היא מספקת כדורים ואים לחברותיה וקולעת בעצמה סלים רבים. קליעור היה המדויקיות ופריצותיה המהירות מוכות אותה, בנקודות רבות.

אבל בכל זאת קיימת לגביה מגבלה, והיא — גיבהה הבלתי מספיק, אשר לא מאפשר לה להיות שחקנית ציר או שחקנית חוץ, אלא רק שחקנית המרכז.

רונית אינה מודאגת מזה, כי היא אוהבת את תפקיד הרכזית וממלאת אותו על הצד הטוב ביותר. לא לחינם אמר מאמן הנבחרת הלאומית לנשים, מוסה דניאל, בהערכתו על שחקניות הנבחרת.

"הקטנה הזאת יודעת את הכל. לקלוע, למסור, לפרוץ, לסחוב עבירות, בקיצור, לא חסר לה דבר."

רונית התחילה להתאמן בגיל 12 דווקא בפועל ת"א, יריבתה העירונית והמסורתית של מכבי ת"א, אולם לא הוציאה כרטיס שחקן. כעביר חצי שנה עברה למכבי, שם הוצא לה מיד כרטיס ליגה, התחילה לשחק בהרכב ב' ובגיל 14 הועברת להרכב הבוגר. הודות להצטיינותה בקבוצה הוזמנה בגיל 14 לנבחרת הנערות של ישראל, ובגיל 15 צורפה לנבחרת הבוגרות, בה היא משחקת עד היום הזה. היא הצליחה לזכות באליפויות ובגביעים רבים, ובמשך שש השנים שהיא משחקת בקבוצה ובנבחרת הבוגרות, היא אחת השחקניות הטובות ביותר, אם לא הטובה מכולן. בצדק היא נחשבת כשחקנית מספר 1 של הארץ, לאחר שאביבה בלס, אשר היתה בשנים האחרונות הקפטנית של הנבחרת והכדורסלנית המצטיינת, נישאה וכושרה ירו. לכן מהווה רונית את התקווה הגדולה של מכבי ת"א והנבחרת, וביכולתה וכושרה תלוי גורלם של מרבית משחקי מכבי והנבחרת.

"האם את לא מצטערת שאת כדור-סלנית ולא אתלטית?" שאלתיה.

"לא, אינני מצטערת, ואם הייתי היום צריכה לבחור במקצוע בספורט, הייתי בוחרת ללא היסוס בכדורסל."

"האם את חושבת שה'ראכל' הי- עונה באמת הגיע לכן?"

"מה היה המשחק הטוב ביותר בקריירה שלך?"

"היו לי הרבה משחקים טובים אותם כבר הספקתי לשכוח, אולם בין המשחקים אותם אני זוכרת, היה המשחק הבולט, האחרון נגד הפועל ת"א, בו זכינו בגביע. הייתי טובה מאוד, ואחת הגורמות לנצחון, ולזכייה בגביע."

"מה הגיל בו מגיעה שחקנית ל-בושר שיא?"

"אני חושבת עד גיל 20, אולם אני אישית הגעתי כבר בגיל 18 לשיא."

"האם ישנה קבוצה שאת מחבבת במיוחד?"

"כן, את פועל מעגן מיכאל, שיא קבוצה טובה מאוד."

"היית מוכנה לשחק בה?"

"כפי שאמרת, ברצוני לסיים את הקריירה במכבי ת"א, אם כי לא אכפת לי לשחק במעגן, כי אני מחבבת אותה מאוד."

"מה את מאחלת לעצמך, לקבוצתך ולנבחרת?"

"לעצמי אני מאחלת שמירה על כושרי הנוכחי, לקבוצתי יותר הצלחות בגביע אירופה ושנוכל להעפיל לשלב יותר גבוה, ולנבחרת יותר משחקים וכמובן יותר נצחונות."

"את חושבת שמאמן טוב הוא ערובה להישגים?"

"זה ברור. הדוגמה הטובה ביותר הוא אברהם פסח, מאמנה של מכבי ת"א. הודות למאמצים שהשקיע בי במשך שנים, הגעתי לרמתי הנוכחית. גם מוסה דניאל, המאמן של הנבחרת הלאומית, הוא מאמן טוב מאוד."

"עד איזה גיל בדעתך לשחק?"

"עד מתי שרק אוכל, ואני מקווה שאצטרך להפסיק רק בשגיע לגיל 30."

"האם את חושבת שנישואין יפגמו בכושרך?"

"לא, אינני חושבת שחיי נישואין חייבים ב' הכרח להיות מכשול. אני על כל פנים מקווה, שאוכל לשמור על אותה רמה, אפילו אחרי שאנשא."

"האם את חושבת שהגעת כבר לשיא כושרך?"

"לדעתי באמת הגעתי לשיא הכושר, ואין לי כל סיכוי להגיע יותר רחוק. מצד שני אני מקווה לא לרדת מרמתי הנוכחית ולהמשיך בה עד שאחליט לפרוש."

"האם היית רוצה לשחק בקבוצה אחרת?"

"לא, אינני מוכנה להחליף את קבוצתי הנוכחית באף קבוצה אחרת. אני רוצה לשחק במכבי ת"א, עד שאסיים את הקריירה שלי ככדורסלנית."

"בהחלט הגיע לנו, וההוכחה הטובה ביותר לכך היא העובדה שזכינו בו, למרות שכמה שחקניות לא שיחקו, וחמש שחקניות שכן השתתפו במשחקים, הן בהריון."

"האם לפי דעתך תפגע העובדה שרוב השחקניות שלכן הן וותיקות או בהריון, ביכולתן בעונה הבאה?"

"לא, מכיון שאנחנו דווקא קבוצה צעירה. שלוש שחקניות צעירות של מכבי דרום צורפו אלינו, לכן אני בטוחה שכושרנו לא ירד."

"מה הסיבה לחולשתה של ליגת הנשים?"

"הן פשוט לא מתאמנות מספיק. כדי להגיע לרמה צריך להתאמן כמו במזרח אירופה 5 פעמים בשבוע, רק כך יחול שיפור."

"מה לדעתך מצבה של נבחרת הנשים כיום?"

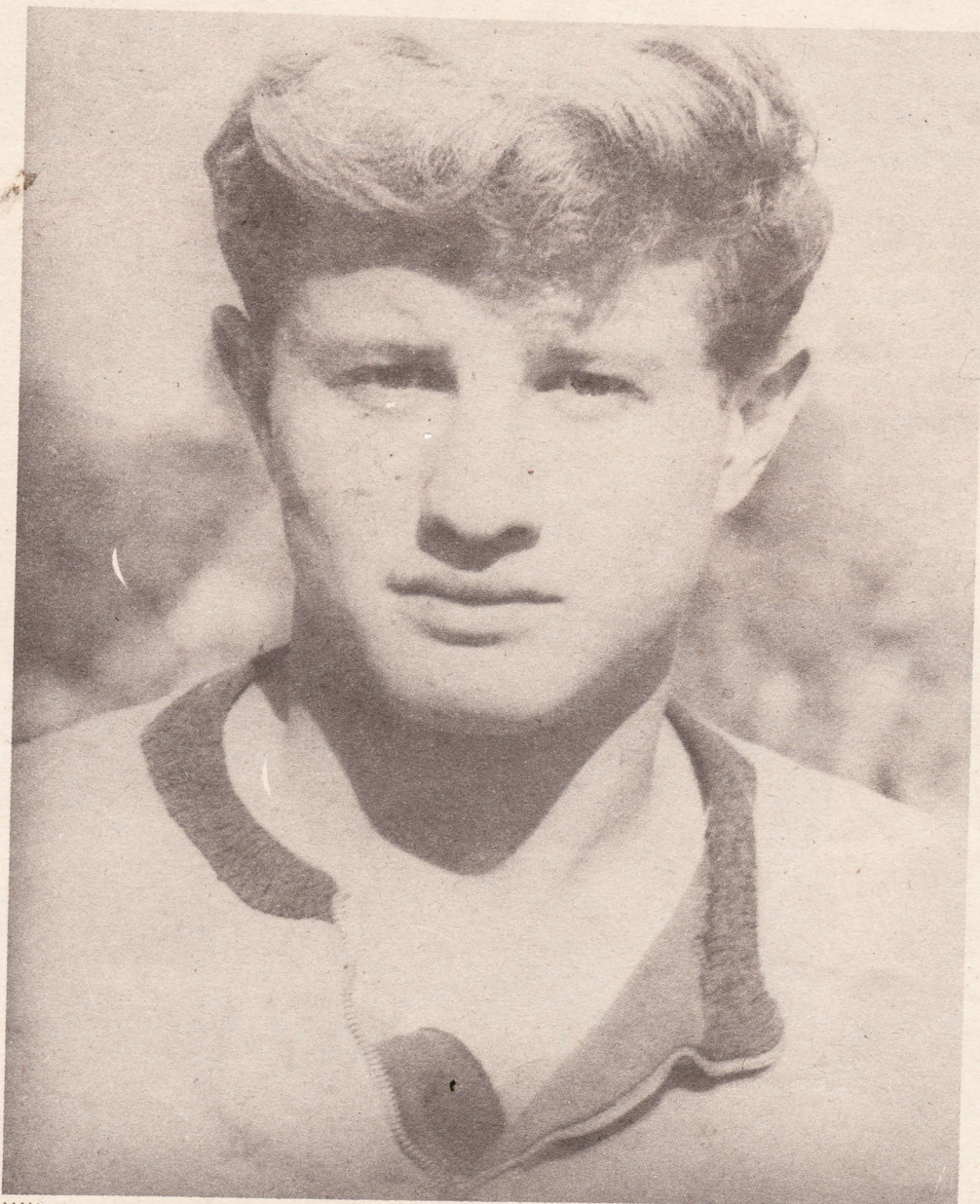
"לפי דעתי מצבה של הנבחרת טוב למדי, אולם יותר משחקים ואימונים לא היו מוזיקים לנו. אני חושבת שבקרוב תחול גם בקשר לזה התקדמות, מאחר והאיגוד לכדורסל התחיל להת-יעניין בנו, ועקב כך השתפרו התנאים, דבר שמבטיח הישגים טובים יותר בעתיד. אני גם בטוחה שהשחקניות הטובות באמת, משחקות בנבחרת ואין אף אחת שקופחה ולכל אחת שמגיע לה לשחק בנבחרת, ניתנה הזדמנות נאותה להוכיח את עצמה."

חמישית נבחרת הנערות של ישראל. (מימין לשמאל) שומר, ברקוביץ, גיל, בנעני וורסנו.

נתן הירש

חלוץ מרכזי-מכבי יפו

המתחרה הקשה ביותר: דרוקר משמשון
האכזבה הגדולה ביותר: ב-1964 כשמכבי חיפה
ירדה לליגה א' לאחר הפסד להפועל
ירושלים 3:2

המאכל האהוב ביותר: סטק לבן
המשקה האהוב ביותר: בירה
תחביבים: נשים וים
חזרת הנערצת: אילנית
שחקן הקולנוע הנערץ: קלינט איסטווד
הנבחרת האהודה בעולם: נבחרת גרמניה
הקבוצה האהודה: אייקס אמסטרדם

השם: נתן הירש
תאריך הלידה: 15.1.1947
מקום הלידה: איטליה
גובה: 1.79 מ'
משקל: 72 ק"ג
מצב משפחתי: רווק
קבוצות קודמות: מכבי חיפה
שחקן נערץ: קרויף, מאייקס אמסטרדם
המשחק הזכור ביותר: במשחק נבחרת חיפה נגד
נבחרת שבדיה שהסתיים בתיקו 2:2,
שבו הבקעתי את שני השערים

האפי'ע! האפי'ע! האפי'ע! הזכיה הגדולה

מאת א. פקורצ'ר

מתוק סידרת סיכרי הכדורגל חבורת איסט אנד

סיפור בדורגל שהיכה גלים כאשר חלקו הראשון התפרסם בהמשכים ב"פנדל".

כעת בלילותו בזורת סקר מהדר!

- סיפורם המותח של חבורת נערים שהקימה קבוצת כדורגל כדי להשתתף בתחרות לקביעת קבוצת הנוער של האגודה המקומית.
- הערצתם למל רובינס, החלוץ המרכזי של הנבחרת, שהפך לידיד ומדריך.
- כיצד ניצל ידיד מל רובינס מפני תככים מצד נוכלים וחורשי מזימות.

כל זאת ועוד בספר המותח שיצא לאור במסגרת

תמצא למכירה בכל חנויות הספרים בארץ. כריכה עבה — עטיפה מהודרת!

מחיר הספר-5 לירות

לקוראי "פנדל" שיומינו דרך העיתון יעלה הספר 4.50 ל"י בלבד.
למינויי "פנדל" שיומינו דרך העיתון יעלה הספר 4.— ל"י בלבד.

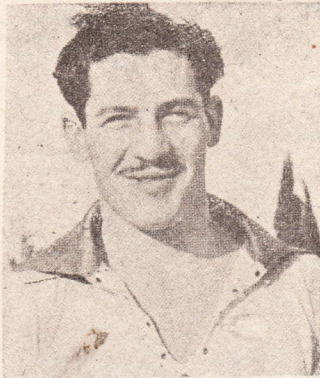
העתק ושלח

לכבוד "פנדל", ת.ד. 2164, תל-אביב.

נא לשלוח לי את הספר "הזכיה הגדולה" בסידרת חבורת איסט אנד בהנחה.

אני קורא "פנדל" ומצרף בהמחאת דאר (צ"ק).
אני מינוי "פנדל" ומצרף בהמחאת דאר (צ"ק).
שמי
עיר רחוב מס'

בית"ר ת"א

ניסים אלמליח

חקים על הגביע העולמי, כללה נבחרת ישראל ששה משחקני בית"ר — י. שניאור, האחים גמבש, נ. אלמליח, "ורמס" וד. ילובסקי.

1949-50 — לאחר 8 מחזורים בעונה זו מובילה בית"ר בראשות הליגה. בפברואר שנה זו נערך משחק בין לאומי נגד "נאשה קרילה" היוגוסלבית אולם בית"ר נוצחה 5:0. בשנה זו החל דורך כוכבו של נסים אלמליח שהזומן למסע ה נצחון הגדול של מכבי ת"א ביוגוסלביה ובשווייץ.

61-1950 — היו בליגה לאומית ולא נרשמו השגים מרשימים בתקופת זו. ירידה לליגה א'.

64-1961 — שתי עונות בליגה ארצית, ועונה אחת בליגה א'.

1964 — עליה לליגה לאומית.

1965 — בית"ר ניצלת ברגע האחרון מירידה לליגה א' ומסיימת את העונה במקום ה-14. גתה קשות בשחררה את שחקן זה המצטיין גקי פורטוגו למכבי ת"א. 1966 — כוחה של בית"ר לא עמד לה וירדה לליגה א' למרות שרכשה את יוסף סורינב שגילה יכולת טובה והיה שוער נבחרת הנוער ולאחר שהאחים חליבה עזבו ונסעו לחו"ל.

1969 — הצליחה לעלות שוב לליגה הלאומית, לאחר שהאחים חליבה חזרו לשחק, ועם רכישתם של ישראל אשכנזי ממכבי יפו וחנן מורדכוזין מהפועל ר"ג ששימש כמאמן-שחקן ושובו של גקי פורטוגו.

72-1970 — בית"ר ת"א הצליחה להחזיק מעמד בלאומית בהדרכת המאמן יוסף מרימוביץ. בשנים אלה נרכשו שחקן נים רבים, ביניהם בנימין בלנרו מ הפועל חדרה (15,000 ל"י) בן שמעון מנס ציונה ונמני ממכבי יפו (10,000 ל"י כל אחד). ב-1972 נרכש אליעזר צויג מנס-ציונה (20,000 ל"י) ושיח' ררה את שחקנה היתיק נחמיה חליבה. בשנה זו גילתה את שוער נבחרת הנוער יהודה פילוסוף.

איסוף ועריכת החומר: יגאל אורז'ל

בגמר על מכבי חיפה 1:12.
1942 — נצחון בינלאומי ראשון, לאחר שגברה על נבחרת הבריגדה הפולנית בתוצאה 4:6.

1943 — מקום ראשון במחזור, במשחקים על "גביע המלחמה". באותה שנה במשחק ידידות נגד הנבחרת המהוללת של הצבא הבריטי "וונדרס" החזיקו בתיקו 1:1 עד דקות לפני הסיום ואז נוצחו 3:1. אולם התעוררו בנצחם את אלופי קהיר 1:3 משעריהם של ורמס, פנץ (ז"ל) ואליעזר שפילג.

1944-45 — היתה עונה ברובה לבית"ר. היא לא נוצחה באף אחד ממשחקיה. בשנה זו היא ניצחה גם את הקבוצה היוגוסלביה "הידוק" בתוצאה 1:4.

1945-1947 — בשנים אלה לא רשמה הקבוצה בתולדותיה השגים מרשימים. משהוציא הנציב העליון פקודה המכריזה על תנועת בית"ר כתנועה בלתי-ליגלית, החליטו חברי מכבי והפועל בהתאחדות כי שחקני בית"ר חופשיים לעזוב את קבוצותיהם ולעבור לקבוצות אחרות.

1948 — בית"ר ת"א נעלמה וקמה קבוצה חדשה — "נורדיה" ת"א, שהמשיכה בדרכה של בית"ר. עם קום המדינה חלפו ימי "נורדיה" וקבוצת בית"ר חזרה לקדמותה.

1949 — נבחרת ישראל שבשורותיה שלושה משחקני בית"ר, וויס, גמבש וורמס — ניצחה את נבחרת פקיסטן 1:3. בשנה זו בשלב המוקדם של המסע

1933 — מאיר קוסובסקי, מנכ"ל ג'ורדו במעוז ת"א, הגה את רעיון הקמת קבוצת כדורגל בבית"ר. אולם הקבוצה לא הצליחה להתגבר על חבלי בראשית והתפרקה כעבור שנה.

1934 — צעירי בית"ר ניסו להקים קבוצת כדורגל, אולם מאחר והתנגדות המפקד בן-זאב היתה עזה, עזבו הצעירים את בית"ר והצטרפו למכבי ת"א, בה שיח' קו במשך שנה.

1935 — מנחם ליקורמן, סגן מפקד מעוז ת"א, חובב כדורגל מושבע, הניח את אבן הפינה והקים קבוצת כדורגל, ששחקניה הראשונים היו לוגיה דבורין ושלמה אלחנני ומסביבם התקבצו צעירים ונלהבים. דבורין לקח על עצמו את אימון הקבוצה, ולקראת סוף שנת 1935 נרשמה הקבוצה לליגה לנוער.

1939 — בית"ר ת"א אלופת הליגה השנייה, הוחלט להעלות את בית"ר לליגה א' לאחר שהפגינה עליונות מוחלטת בליגה השנייה.

1940 — בית"ר ת"א תופסת את המקום השני בליגה א', אחרי הפועל ת"א ולפני מכבי ת"א, ובשנה זו היא אף זוכה בגביע ארץ-ישראל, לאחר נצחון על נבחרת הצבא הבריטי 0:1.

1941 — שחקני בית"ר גייסו לצבא הבריטי, דבר שפגע קשות בקבוצה, אולם בית"ר התגברה על מכשול זה ותיגברה את שורותיה בשחקני נוער. שוב זכתה בגביע ארץ-ישראל לאחר נצחון מכריע

בית"ר ת"א בתקופת הזהרה. בין המפורסמים שבשחקנים עומדים מימין: (1) ורמס (2) דבורין. משמאל: (1) בוגדנוב (2) אלמליח (4) י. שניאור, שיאמן את בית"ר ת"א בעונה הבאה. כורעים משמאל: (1) י. גמבש (2) ד. שכוניק.

דרכי קאונטי

1955 — מהפח אל הפחת. הקבוצה תפסה את המקום האחרון בליגה השנייה ונאלצה לרדת לליגה השלישית, אחרי 35 הפסדים מתוך 42 משחקים.

1957 — הקבוצה זכתה באליפות הליגה השלישית (צפון) כשלוכדתה 63 נקודות ו-111 שערים. ריי סטרו הבקיע 37 שערים, והשווה את השיא של הקבוצה.

1966 — קבין הקטור, מלך השערים של ברדפורד נרכש תמורת 40,000 לירות שטרלינג וג'ון אוהיר מסנדרלנד, תמורת 21,000 ל"ש. מאז הם הפכו לחוד המחץ המסוכן ביותר של הליגה.

1967 — בריאן קלוג, החלוץ המרכזי לשעבר של סנדרלנד ונבחרת אנגליה, נתמנה למנהל הקבוצה. דרבי קאונטי רכשה גם את הקיצוני אלן הינטון מנוטינגהם פורסט תמורת 30,000 לירות שטרלינג.

1968 — אחרי עונה מאכזבת, החתים קלוג את דייב מקיי מטוטנהם על חוזה ומינה אותו לקפטן הקבוצה. התברר שהיה זה צעד נכון מאוד.

1969 — הקבוצה זכתה באליפות הליגה השנייה, כשלוכדתה 66 נקודות. היא הפסידה רק 5 משחקים במשך כל העונה.

1970 — טרי הנסי, המגן הוולשי המפורסם של נוטינגהם פורסט, עבר לדרבי קאונטי, תמורת 110,000 ל"ש, סכום המהווה שיא לגבי דרבי קאונטי.

קבין הקטור, (ימין), מלך השערים של הליגה בשנת 1965/66, כששיחק בברדפורדסיטי.

הקפטן דייב מקיי (למעלה) חיווה ללא ספק את הרכישה הזו, כזוהי ביותר, תמורת שולמו למוטנהאם 5 אלף ליש"ט בלבד.

ג'ון אוהיר (שמאל, חולצה לבנה) צורף לנבחרת הפסדי סית, מאז שהצטרף לדרבי קאונטי.

1884 — אגודת הקריקט של דרבישייר קאונטי החליטה להקים סקציה כדורגל והפכה חלק ממסלול מירוצי הסוסים של דרבי למגרש כדורגל. בהתחלה לבשו ה' כדורגלנים חולצות זהות לאלה של שחקני הקריקט, ושחקן את משחקם הראשון נגד קבוצת גרייט לבר. הם הפסידו 5:0. כוכבה של גרייט לבר, ג'וני גודל הצטרף כעבור כמה שנים לדרבי קאונטי, והפך לקפטן הקבוצה.

1888 — נוסדה ליגת הכדורגל ודרבי קאונטי הצטרפה אליה. אולם ההצלחה לא האירה פנים לקבוצה בעונה הראשונה, והיא תפסה את המקום ה-10 בין 12 קבוצות. מ-22 המשחקים ששיחקה, הפסידה 13.

1892 — צעיר בן 18 בשם סטיב בלומר, הופיע בפעם הראשונה בשורות הקבוצה. במרוצת הזמן הפך לאחד השחקנים הגדולים ועד שפרש בשנת 1941, הספיק להבקיע 352 שערים במשחקי הליגה. והציב שיא כשהבקיע ב-23 משחקים בין-לאומיים, 28 שערים.

1895 — הקבוצה קיבלה לידה מגרש של קבוצת כדור בסיס, בו היא משחקת עד היום הזה.

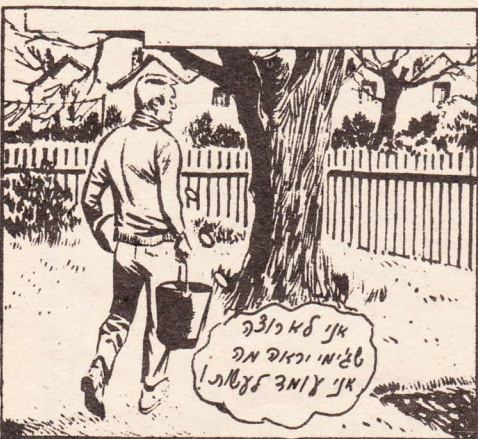
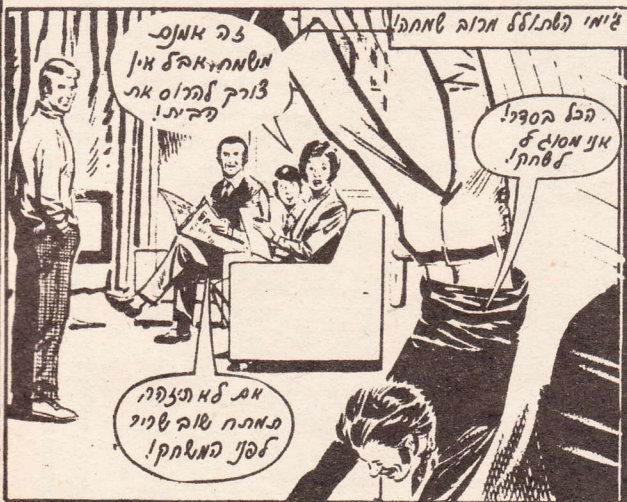
1907-15 — זאת היתה תקופה של עליות וירידות לקבוצה. ב-1907 ירדה לליגה השנייה, עלתה ב-1912 לליגה הראשונה וירדה שוב לשנייה ב-1914, אולם ב-1915 זכתה באליפות הליגה השנייה.

1946 — אחרי שהקבוצה רכשה את רייך קרט, החלוץ הבין-לאומי של סנדרלנד, ואת מיטר דוהרטי ממנצ'סטר סיטי, העפילה דרבי קאונטי למשחקי הגמר על גביע ההתאחדות. היא ניצחה ב-משחק הראשון בממבלי את צ'רלטון אתלטיק 1:4 אחרי הארכה.

1953 — שוב סקר מול רע את הקבוצה. היא סיימה את העונה בתחתית הליגה ה' ראשונה ונאלצה לרדת.

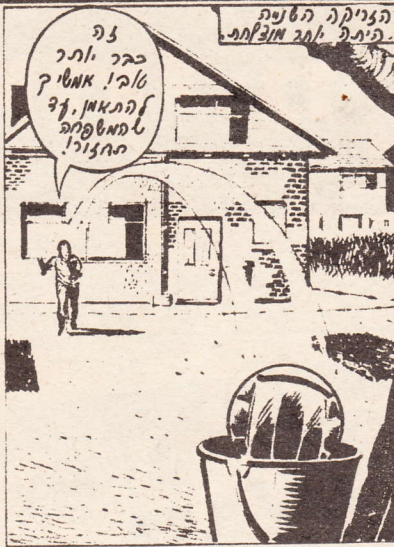
ג'ק מ' יונייטד

סיפור בדורגל מצוייר בהמשכים

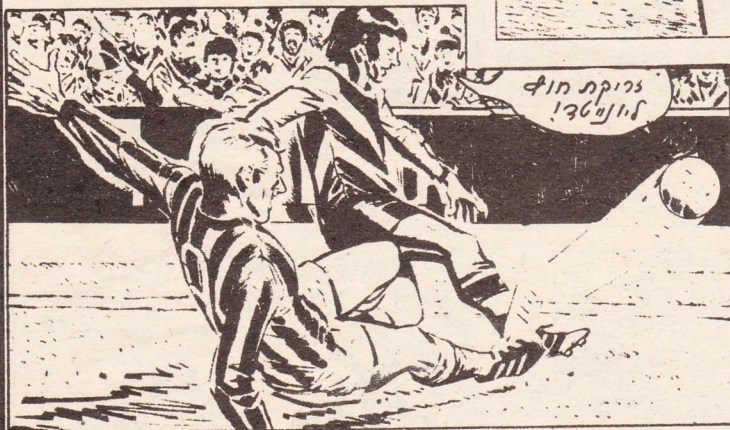
היום המשחק היה האינטרסנטא צד
אפס מקום...

הצניקה השנייה
היתה למען מוצקה

ליומי קטנה הריצה מסחררת, אלם ג'ק מצליח
לחטוף אותו...

הופס! אימון הצניקה! ג'ק יצא הכדור למרחק קצת...

ג'ק מרפא פריש את הכדור...

אתה רואה קצת! אחרת עק לוויטלד תצח! כבר בדקה הראשונה הביקצו טער, אותו בושל ג'ק!

המחול המרכזי בעט מיר!

ג'ק נכנס! ג'ק! וויטלד מרפא!

עם המשך המשחק המרתק הזה, תקרא בג'נרל פאא!

ג'ימי מ"סיטי"

סיפור בדורגל מצוייר בהמשכים

ג'ימי התחמק מכובש!
נקטב לזקן יצאיה אצטור
אוהו!

המשחק ג'ימי בין סיטי, קבוצתו של ג'ימי, ובין יוניטס
קבוצתו של אחיו זקן, העדיף לזקן עטוהר ויניטס כבו
הבדק הבראשית. אה ע' ג'ימי ע' א פיה מוכן ע'ה'ן
ופתח פתח מוחצות...

חכה! ציין
ע'ה'תחמק
ככל
הכרציונה!

כאינון אינק מציג
משחק קע!

אחרי לעבר את זקן, פלש ג'ימי קבוצה
מבטי לטעור...

ג'ימי השופר!

נכסל סיט
מפברת!

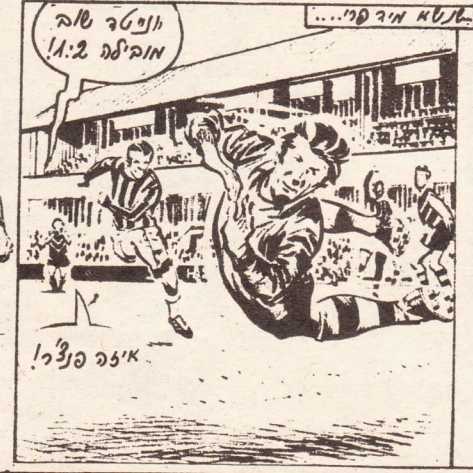

אוהו!
ע'ה' ע' א
ציפית!

הפיתח ציונת על שני תאחית ביה תחיד מרתקות,
הנצל פלפולר לטורר תחיד
בין צפת...

חי צפר ג'ימי!
אחוק זקן
מאחוריק!

וויטס של
מוביעה ג'ימי!

איפה פנצ'ר!

פלצר נכבן את יוניטס מאחד
נסב...

סיגנו את
הפנצ'ר המרכז!

ג'ק פכייח את ג'מי דהפולד אר

ג'ק סיבין
את ג'מי

איצ' ג'מי הפקיד את הפדור אחרת...

סיבית אורו
כפולו

ובטובת חב סטנס את ג'ק...

פוא קלט אר
הכדור חוזר ופולד
הימני

איצ' עס לביקס הפתחער, חזרפ, ווייטד עס
אביצ'ה באחצות פראטופ

ווייטד אביצ'ה
12:3

באחצות פיה פאצ'ה טיקו 2:2...

איצ'ה מלחק
מרתק!

ג'מי שלטו
מלחק פאסטו!

עס אור מלקו

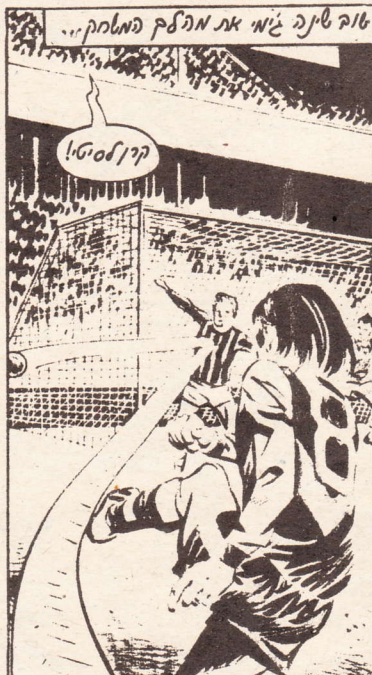
ג'מי שוב
הטו פו!

פוא צפ'ר ע'צ'ר
פכדור טוס עס
מ'צ'ר פק'ו...

תלע'חו עס
ג'מי פוא מוסר
איצ'ה תחבולע
מחוכמת!

טוב לינה ג'מי את מרע'ס פמלחק...

קין לסטו!

כדורכ לטיה...

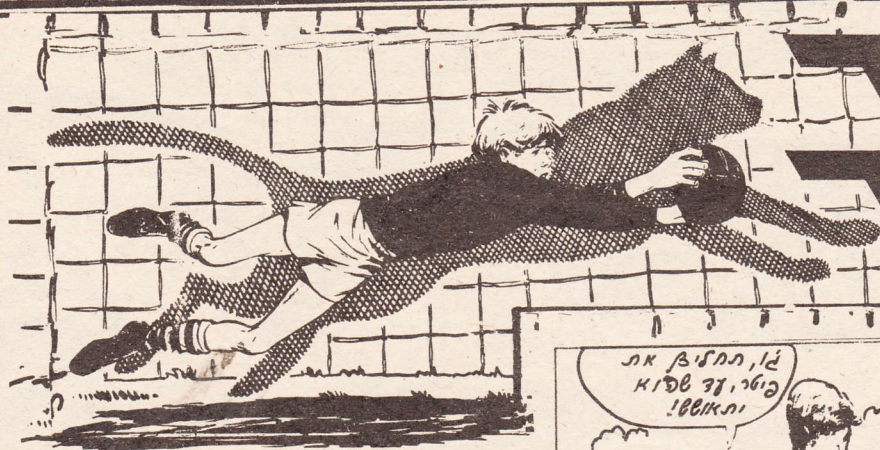

כאית את
בציטת פאספרייט
עס ג'מי?

מלחק מלע'ר כזה עס
כאיתו מלע'ר!

איצ'ה קבוצה תנצח במלחק צ'ה? עס צה תקרא הקפנדל הבא!

הכיתה החדשה

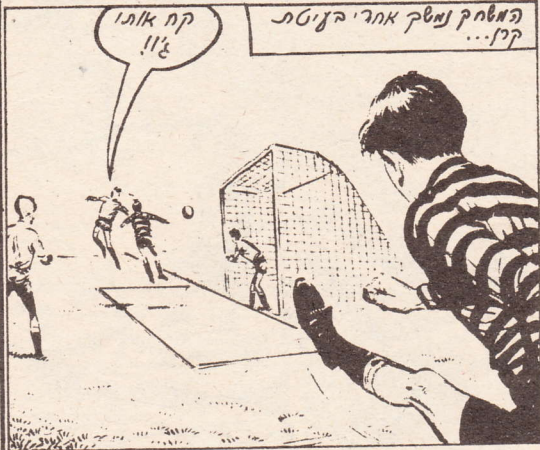

פיטר סוין, המכונה "הנמר", שוחרר לך קבוצת "רסייוויס", גיעה להמדהות לך אחיו נאנהו עזידי הממונה הרדינג. המלחן גהיץ נפצץ בהתנשלות עם מניין הקבוצה הירבה...

בו, תחליט את פיטר, עזידי שפוא יתאשל!

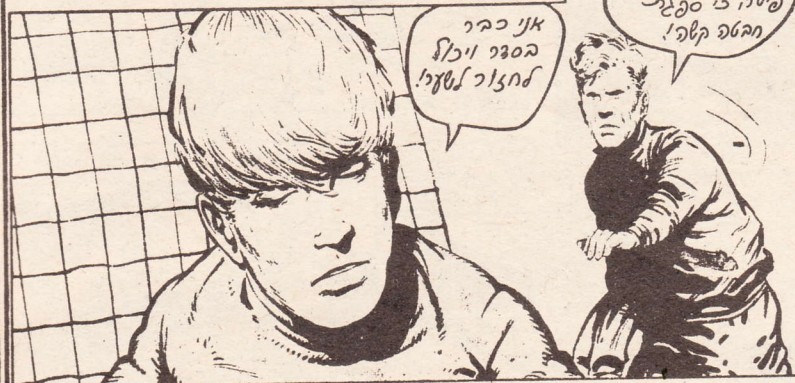
זאת רק נפיוחות, תחבולת קרה תסלק אותה מידי!

המלחן נמשך אחרי גייט קרן... קח אותו ג'!

בעברו עזר בקות... תנח עוד קצת פיטור כי ספג חבטת קלה!

אני כבר בסדר ויכלע לחצוק לשערי!

מה אתה עושה? אתה עכשיו פשוט וואתר עכ ערלמאל בידיהם!

באמת! לבחתי!

לפנת הופעל לחץ כבר עם לערס לך הפארוה... פכצור כמעט חפך עללתו.

הפיתח! הפיתח! הפיתח!

שובו לך הנחל לעזרו לניד אר פאצ שגמרי...

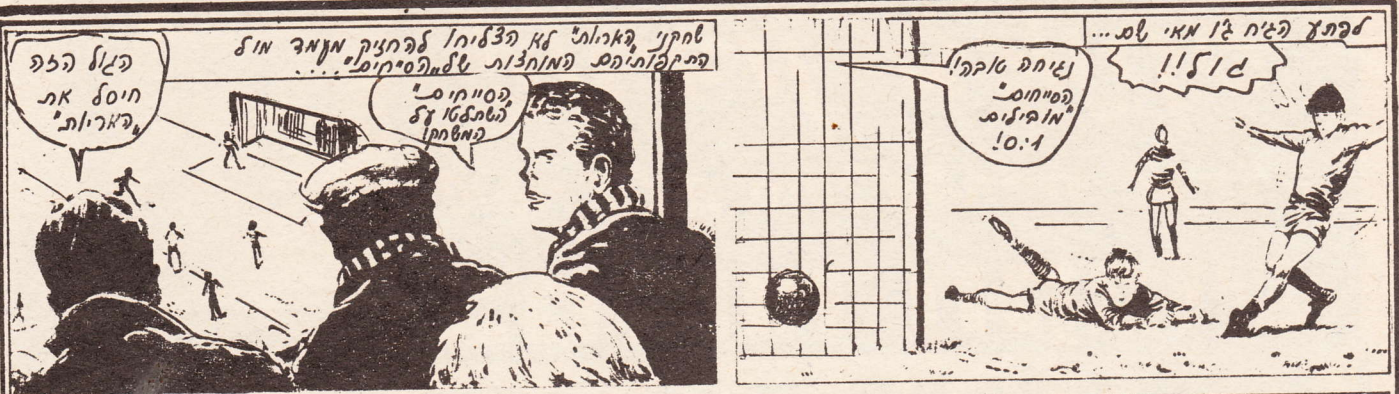
נכון! אנחנו מאכרחים שתרגש ותכון זה לעשרים!

עכשיו נחצוק להמקפץ כי עם פיטור הטעך אין צורך לרתוככ הפענ!

פיטר חוצל! תקדעו אותו קהלמלות כי צר מניע עו!

אני יודע להבי פיטר לא שוויס רסייוויס הפכה!

פאל הדפ
חיסל את
האריה!

לחקר האריה! לא בצלוח! להחזיק אחד מזה
התקוותהם המחזות של הפסיכיקים...

הפסיכיקים
השתלטו על
המלחון

נאחם טובה!
הפסיכיקים
מובילים
10:1

לפתח פגיון ג'ו מאי...
קול!!

האריה עלו מאחלל על פגיון האחרון, אהם
פוטו סיבס אותו... ואז לרק בשוטט פסוקים

הצלחתי! ניצחתי! אנני
צולטים פסיכיקים השלי!

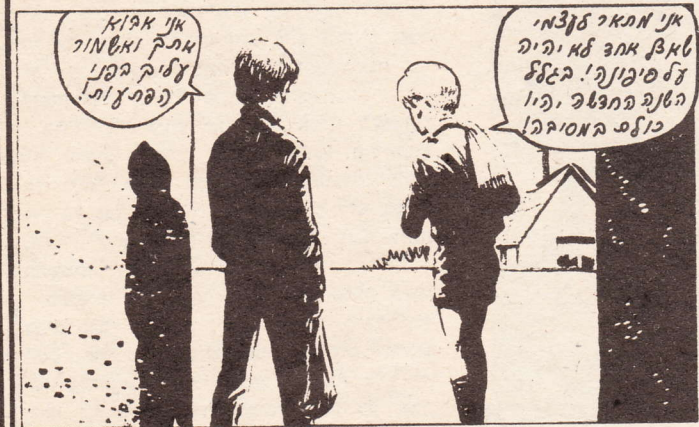
צוד כחם מלחקים
כאמך וקגביץ רוא
לענו!

ג'ו הדיקס ג'ט את הטל...

זכ מספר
טויטט!

נפער
ג'ו!!

אני אפוא
אתך ואשחור
עליה בפני
הפתח!

אני מתאר עקצמא
לאבן אחד לא יהיה
על סיבוקר! בגעל
הלנה פחשור, יהיו
כונס המסיבה!

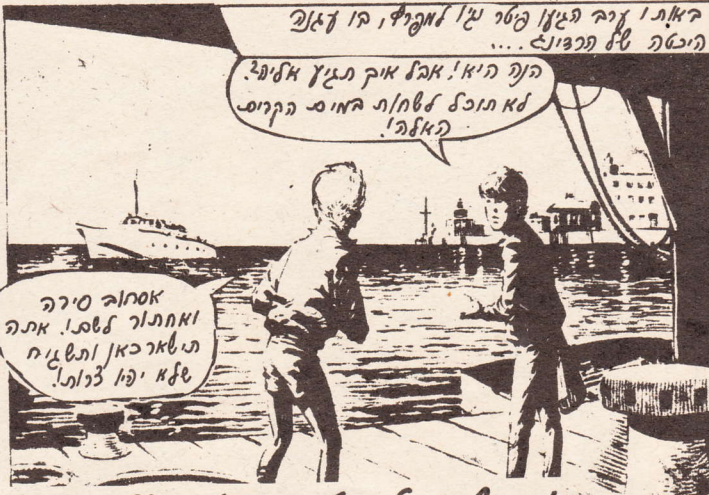
הפסיכיקים פחשור! עננה הסיבה
השלי! פאמ ג'ט אתה קהצתי לעצמך
יחצים חדשים עקראת השנה החלפה?

רק אחו! לעצות על
פיכטל של פכצות, כבו
למבוא את המבטות
של אהי!

ג'ו בחמין בתנועה חלודר היט...

אובו! סירב אחרת
כודפת אחי פטיב!

באותו זנה פגיון פטר עלו למקדו, בו עגאר
היכטה של פכצות...

הנה היא! אהם אוק תגץ אליה!
לא תוכס לשחור החיט הקרוב
האמה!

אסחוב סירה
ואחתור עטמ! אתה
תשאר כאן ותשגח
שלא יהיו צרות!

מה צפוי לפטר היכטה של הרצונת? על זה תקרא הקנצל'ההא!

לארצון האנקס

לאר, סטוק סיטי" ונבחרת אנגליה

במדורו הקבוע

העיקר הבריאות!

לגבי ספורטאים, בין אם הם אתלטים, כדורגלנים, שחקני קריקט או גולף, מהווה כושר גופני משהו שהוא מובן מאליו, לכן מובן שאנחנו עושים את הכל כדי לשמור על כושר שיא, ומתייחסים אל שריר שנמתח או לכל פגיעה אחרת, כאל אסון.

קל להבין למה פציעה גורמת דאגה רבה לכדורגלן מקצועני, כי היא עלולה להרחיק אותו במשך שבוע או שבועיים מהמשחקים, ובינתיים תופס שחקן אחר את מקומו, וכאשר המחליף מגלה משחק טוב, חייב השחקן אשר לו יועד המקום מלכתחילה, להיאבק קשה כדי לזכות שוב במקום בהרכב הראשון.

בדרך כלל אנחנו בני מול, אפילו כשאנחנו לא מרבים לחשוב על כך, אנחנו מתייחסים אל כושר תקין, כאל משהו שמוכרח להיות כך. כל זמן ששחקן מסוגל לבעוט ללא בעיות בכדור, הוא לא חושב שלמעשה זאת מתנה מהשמים.

חשיבותו של כושר גופני, אשר נראה בעיני רבים כדבר יומיומי ורגיל, הודגמה לי על ידי קבלת שני מכתבים של שני מעריצים נלהבים של סטוק סיטי, כי המכתבים האלה גילו לי, שלא כל אחד מסוגל להיות נוכח כל שבת אחרי הצהריים במשחק, ובודאי לא לקחת חלק פעיל בהם, אפילו לא כחובבני.

אחד המעריצים כתב את מכתבו בעת שהותו בבית החולים, כשהיה עליו לעבור ניתוח, שהיה עלול להיות בעל חשיבות מכרעת לגבי עתידו. לא אכנס לפרטים, אולם אומר רק זאת, שהמכתב הזה המחיש לי, עד כמה שאני בר מזל כשאני מסוגל לשחק כדורגל במשך שנים כה רבות, ולסבול מזמן לזמן מפציעות קלות.

כן, אחרי המכתב הזה הבנתי, עד כמה שפעולות, אותן אנחנו חושבים כמובנות מאליו, הן, כמו הליכה, ריצה, נהיגה מכונית, שמיעה וראייה, הן למעשה מתנת הטבע, שעליה עלינו להודות לשמים יום יום. וכשביקרתי יחד עם כמה מחברי קבוצתי בבית החולים, אצל אותו מעריץ, הלכה והתעמקה תחושת זאת.

לגבי הבחור הזה, היתה ביקורנו מאורע מרגש, מאין כמוהו. אני חושב שהוא התעורר מאוד, ושלב מביקור זה את הכוח הנפשי הדרוש כדי להתמודד עם כל המבחנים שהיו צפויים לו בעתיד.

זה, גם במשחקו נגד סאותהמפטון. כנראה רצה לשמור על הכושר.

אבל הוא לא הסתפק בהסבר זה, והוסיף שבדעתו ללכת ברגל לזמבלי, כדי לחזות במשחקו נגד צ'לסי, בגמר גביע הליגה, ואתם צריכים לדעת שזה מרחק של 25 קילומטר, משימה לא קלה אפילו להרבה צעירים. ואם מדובר במקרים מיוחדים, אז אסור לשכוח עוד צופה מיוחד באותו משחק נגד סאותהמפטון.

היה זה צעיר בן 13, אשר הוכיח שיושר בהחלט משתלם.

סטיפן ריו, אשר הלך לראות את משחקו נגד צ'סטרפילד, בסיבוב השלישי של משחקי גביע ההתאחדות, מצא ארנק שהכיל 20 לירות, מבלי לחשוב פעמיים מסר סטיפן את הארנק למשרד הקבוצה, והסביר לפקיד איך הארנק הגיע לידיו.

האשה שאיבדה את הארנק שמחה במובן מאוד כאשר הארנק הוחזר לה עם תוכנו המלא, מאחר והיא כבר נואשה מהסיכוי שהארנק יוחזר לה.

טוני ודינגטון, מנהלה של סטוק סיטי, מה התרשם מהתנהגותו של סטיפן, שהוא העניק לו בו במקום שני כרטיסים, למשחקו נגד סאותהמפטון.

"זה נפלא שאחד המעריצים הצעירים שלנו מסוגל להפגין התנהגות מופתית כזאת," אמר ודינגטון, ואני תומך בכל לבי בדעתו.

כי בזמן האחרון שומעים וקוראים הרבה על בריונות בכדורגל, והמהומות הנגרמות על ידי בריונים אלה. הם אינם טוענים שהם מביעים רק את תמיכתם בקבוצתם, אבל האמת היא, שהם מעוניינים לעורר מהומות לשם הפגנת נוכחות, וקבוצתם היתה מוותרת ברצון על נוכחותם.

אנחנו בהחלט מוכנים להסתדר בלי מעוררי מהומות אלה, בכל מקום שהם, ברחוב, ביצי-עים או ברכבות המסיעות את המעריצים למשחקים.

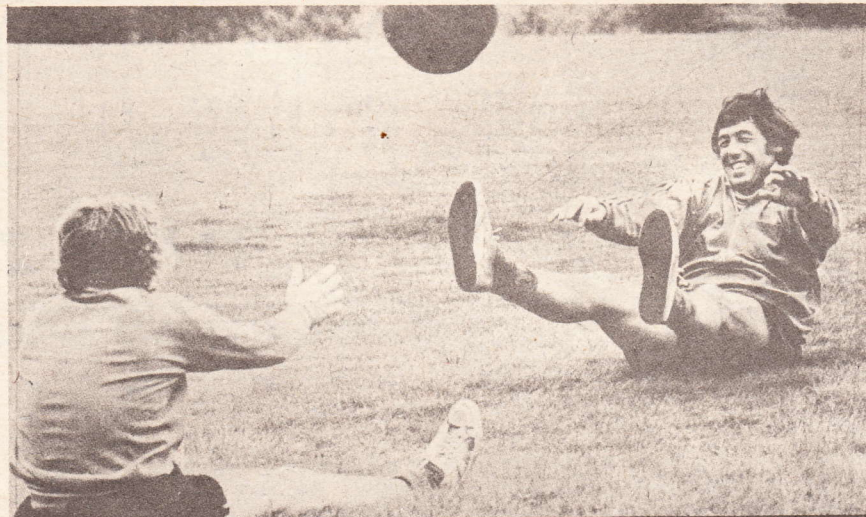
יחד עם זה טוב לדעת, שעדיין ישנם מעריצים רבים מאוד, אשר מלווים את קבוצותיהם מבלי לגרום צרות, וטוב לראות שבדרך כלל מורכב קהל המעריצים מבני אדם הגונים, הרוצים ליהנות מהמשחק, בין אם קבוצתם מנצחת או מפסידה.

מספר המעריצים האמיתיים, עולה לאין ערוך על מספר הבריונים, ולפי דעתי אסור לשכוח עובדה חשובה זאת. שבוע אחרי שבוע מבקרים מאות אלפים צופים במשחקי הליגות, ורק מיעוט קטן מעורר את המהומות המגיעות אל הכותרות הראשיות של העיתונים.

רבים אומרים שבכדורגל קובעות העובדות ולא הרגשות, אבל אני משוכנע שהרבה פעמים קורים דברים המוכיחים, שישנם ערכים העומדים מעל הרצון לנצח בכל מחיר, ואסור לשכוח עובדה זאת.

**שלכם
גורדון באנקס**

Gordon Banks

גורדון באנקס, "נהנה" בעת אימון בכדור כה עם אחד מהכדורים לקבוצה.

של הקבוצה במשחק נגד סאותהמפטון. ומאחר והוא חגג באותו יום את יום ההולדת ה-80 שלו, הוענק לו מקום בתא המנהל, כמתנת יום הולדת מיוחדת.

אולם עדיין לא סיפרתי לכם את החלק המעניין ביותר של סיפורי, כי כאשר הודיעו למיסטר אואן, שעומדים לשלוח מכונת רולס רויס, כדי להסיע אותו למשחק, דחה את ההצעה בצורה כנומסת אבל תקיפה מאוד.

הוא הסביר שבמשך חמשים שנה הלך ברגל עד למגרש, לכן לא היה בדעתו לשנות הרגל

המכתב השני, והמרגש לא פחות, נשלח אליו על ידי אחותו, העובדת בבית החולים העירוני. מכתב זה הבהיר לי שעדיין קיימים אנשים המוכנים לטייל על עצמם את הראגה למיכר גורל, כי אחות זו הקהה תחת הסיתה ילד גרמני כבן שבע, ימתייחסת אליו כאילו היה נכדה הטאומיק.

מכתבה ניתן להסיק שלילד אין הורים, ושהיא מבלה את רוב זמנו בבית חולים בגרמניה. אבל על אף כל בעיותיו, מוצא הוא זמן להתעניין בכדורגל, והוא מעריץ נלהב, ולמרבה הפלא דיוקא את סטוק סיטי.

הוא בא לעתים קרובות לאנגליה, ואז מטפלת האחות בכל העניינים הקשורים בשתותו כאן, היא עורכת לו סיורים בארץ, והוא גר אצלה. היא כתבה לי שהיא מקווה להביא אותו שוב לאנגליה וביקשה ממני שאתפנה כדי להקדיש לו קצת תשומת לב. אני כמובן עניתי לה, שאמלא את בקשתה ברצון רב, ואעשה את הכל כדי להנעים לו את שהותו כאן.

"יתכן מאוד שיהשבו אותי לסנטימנטלי מאוד, אבל אני אומר בכל הכנות שאני מסיר את כיבועי מבפני בני אדם מסוגה של איתה אחיתי, אשר מוצאת זמן כדי לעזור לזיילת אחרי גבר שצית עבודתה, למרות שתפקידה בבית החולים, הוא מן הקשים ביותר. למעשה היא לא מסיימת אף פעם את תפקידה, ותמיד היא מוכנה להושיט יד לנזקק לעזרה.

האם לא מרגשת היא העובדה, שילד אשר חי בארץ המרוחקת מאית מילין מאנגליה, מסוגל לשכוח את צרותיו ולעקוב אחרי קבוצה זרה ואחרי גורלו של שחקן מסוים של אותה קבוצה. כי הילד הוא כמובן מעריצו של גורדון בנקס, ואם כבר מזכירים מעריצים, אז עלי להזכיר אחד המחזיק בשיא בלתי רגיל, אשר עדיין לא נשבר. זה מעריץ אשר תומך בסטוק סיטי, החל משנת 1908.

סטוק סיטי היתה מוכרחה לתת ביטוי מוחשי להערכתה על נאמנות פנטסטית כזאת, לכן החליטה ההנהלה להעניק טיפול של אחים אישי חשוב מאוד) למעריץ זה, אשר לא נעדר מאף משחק ביתי החל משנת 1922.

לכן היה איש בשם וולטר אואן, אורח הכבוד

גורדון מבצע תרגילי כושר.

THE BOBBY CHARLTON STORY

בובי צ'רלטון

תולדות חייו

חלק ו - סידרה בהמשכים בעריכת דוד לוקר

עבור הסיטי, אולם בובי חליט או כי מנצ'סטר יונייטד זו הקבוצה עבורו. מבט לעתיד (כו) ביום הוחתם טומי טיילור בעבור 30,000 ליש"ט) והסיפול שניתן לו על ידי ג'ו ארמסטרונג הביאוהו להחלטה זו. מנצ'סטר יונייטד מחתימה לא רק את השחקן אלא גם את האדם, כשהמטרה היא הטיב ביותר בשנים: אדם ושחקן. בובי, מעולם לא הצטער על כי חתם עבור יונייטד ולא עבור הסיטי, למרות שנתקף געגועים הביתה לאחר כשנה. היונייטד סידרה אותו בעבודה קלה, אבל זו לא עינינה אותו וכל אשר הוא רצה היה: כדורגל, וכל היום. במגוריו של בובי התגוררו עוד כמה צעירים שעתידים היו להשמיץ את קולם: טומי טיילור, מרק ג'ונס, דוד פאג ודנקן אדוארדס. כולם תחת קורת גג אחת. הערכתו של בובי לחבורה זו היתה רבה,

את כל הדברים הללו מקבל בובי בענוה ובחיון קל שלא כרבים אחרים המאבדים ראשם בהגיעם לפיסגה. במבט לאחור, מביט בובי על כל אותם אנשים שעזרו לו בדרכו תוך אימון מלא — והוא מעריך את מזלו. הסיפור של בובי צ'רלטון מתחיל בכפר אשינגטון, הממוקם בצפון-מזרח אנגליה. מקור לא אכזב של כדורגלים מעולים. רשימת ה-שחקנים שיצאו וגדלו מאיזור זה מכילה כמה שמות מפורסמים בעבר ובהווה: ג'קי מילבורן, קולין באל (מנצ'סטר סיטי ואנגליה) רלף קואטס (טוטנהאם ואנגליה) דייב תומאס (ברנלי ואנגליה הצעירה) ג'ימי אדמסון (מנהל ברנלי) וכמובן ג'קי צ'רלטון, אחיו הבוגר (לידס ואנגליה), אלו הם כמה מן השמות.

בשנות החמישים המוקדמות היה זה בובי הצעיר שמשך את תשומת ליבם של מגלי הכשרונות בצפון-מזרח אנגליה, והדוחות שנשלחו למועדונים היו כה טובים ושמצעים הגיעו ללונדון הרחוקה. הוא זוהה כחומר גלם נדיר הזקוק אך למעט בכדי להפוך לשחקן גדול. בראש רשימת האנשים המצפים להתחילו עמד ג'ו ארמסטרונג, האחראי על מגלי הכשרונות של מנצ'סטר יונייטד, שעמל ללא ליאות בחיפוש אחר חומר גלם מעולה. בובי חיבב את ג'ו נמוך הקומה, ואחת הסיבות שחתם עם מנצ'סטר יונייטד היתה הרצון לא לאכזב את ג'ו, למרות רשימת המועדונים הגדולה שרצתה בו וציפתה להתחילו.

ביתו של בובי, צנוע וטיפוסי לאיזור מכרות, והכדורגל היה הנושא עליו דיברו יותר מכל. ואין פלא — רבים מבני משקחתו היו קשורים היטב בעבודות המשחק כשהמפורסם שבהם הינו ג'קי מילבורן, חלוצה המרכזי של ניו-קאסל ואנגליה. כך שבובי לא חשב מעולם על מקצוע אחר — רק כדורגלן. בבית הספר היה תלמיד טוב, בעוד שאחיו ג'ק לא הצטיין כמוהו. בובי שיחק בנבחרת בית הספר שגילה ה-11, ואילו גילו היה 9. ובאשינגטון לא חסרו מגרשים רחבי ידיים מחוץ לכפר, וכדורגל היה המשחק והבידור. וכך הפך הכדור רגל להרגל שני לבובי שבא ממשפחת כדורגלנים.

לאחר הופעה מוצלחת במדי נבחרת אנגליה לילדים בחמבלי נגד נבחרת וולס בה הבקיע 2 שערים, הפך בובי לסחורה מבוקשת עוד יותר. במשחק הגמר על אליפות המחוזות של אנגליה שנערך במיידלרואד, מגרשה של מנצ'סטר סיטי, חזה כוכבה של הסיטי או דון ריבי (כיום מנהל לידס) שדיבר על ליבו של בובי לחתום

בעולם הכדורגל יש שחקנים מכל הסוגים: עשירים, נערצים, בעלי כשרון כידור, גאונים וישנו בובי צ'רלטון שיש לו כל התכונות, ואחת נוספת: ספורטאי. זהו השחקן המכובד ביותר כיום בעולמנו, חבריו אוהדיו ויריביו כולם מכבדים אותו ואין ספק כי הוא יכנס בצורה זו להיסטוריה של המשחק, יותר מאשר חברו לקבוצה ג'ורג' בסט או סטנלי מתיס האנדי.

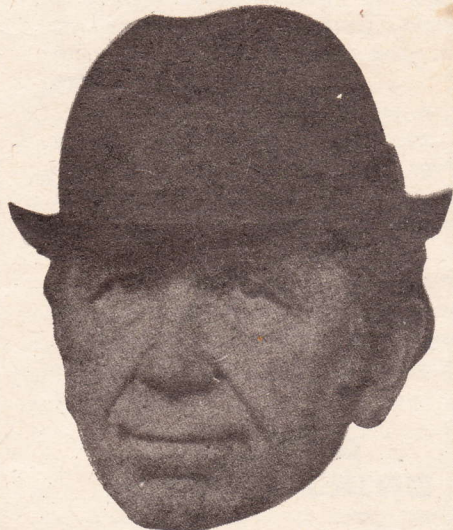
מנהלה של ליברפול ביל שאנקלי הנמנה עם מעריציו של צ'רלטון אמר: "בובי לא רימה איש מעודו, הוא ישר בכל דרכיו, בהתלהבותו מן המשחק, וברצונו לתת את כל אשר ביכולתו במייר פליי" — יושר ספורטיבי. נוסף את כשרונותיו ובעיטתו החזקה ותקבלו את השחקן המושלם, הנני מעריצו בשל כך."

סיר מאט באסבי מנהלה לשעבר של מנצ'סטר יונייטד ועתה נימנה על חבר המנהלים של ה-מועדון, ומי שהיה אחראי על קידומו של בובי מאז היותו נער, אומר: "בובי, זה גבר ושחקן גדול. מעולם לא הסתבך באיזו צרה שהיא, הוא חלומו של כל מנהל. והוא אחד השחקנים הגדולים שראיתי בכל שנותי בכדורגל על פני העולם כולו."

עד היום השיג צ'רלטון את כל הפרסים שניתן להשיגם במשחק, וארוננו מלא גביעים ופרסים, ומדליות שזכה בהן בנצחונות והן כהערכה מיריביו.

בובי במדי קבוצת הנוער של יונייטד, אשר זכתה חמש פעמים תוך חמש עונות בגביע הנוער.

סיר מאט באסבי, האדם אשר תרם רבות לעיצוב הקריירה של בובי

איתם לתוך משחקי הליגה, "ורחלל אותם", נסיון שנעשה עם השחקנים בריאן בירץ וקליף בירקט במשחק גביע נגד בירמינגהם נראתה תמונה של שני צעירים מבריקים אלה, המקבלים טיפול נוקשה מיריביהם ואינם זוכים לשחק כדורגל.

כשבוני הגיע לשורות המילואים בליגה ה- מרכזית, הרגיש כי הוא מתקדם למטרה. הקבוצה שהופיעה בליגה המרכזית היתה טובה מאד, ויכלה להופיע בליגה הראשונה. מנהלים רבים הביעו את דעתם כי היו מעדיפים לנהל את הקבוצה הזו, מאשר את קבוצותיהם הראשונות. השחקנים שהופיעו בליגה המרכזית, הרגישו כאילו הורדו בדרגה, ברגע שנקראו לשחק בקבוצה הראשונה — כה מגובשת וחזקה היתה קבוצת המילואים.

בובי שיחק את משחקו הראשון בקבוצה הראשונה בהיותו בן 18. היה זה בגביע לנקשיר נגד קבוצת ברי. הוא נזכר במשחק זה בהתלהבות מרובה כי זה היה הרגע בו הגיע לצמח לאחר 3 שנים של עבודה קשה.

גימני מורפי, עוזרו הנאמן של באסבי, נהג לעבוד עם בובי שעות מרובות על שליחת כדור ארוך מעבר למגינים. בעוד שבמשחקי הנוער היה הדבר קל, הרי שבמשחקו הראשון בבוגרים התברר שזה עדיין לא יעיל. מורפי הסביר לבובי את השגיאות ותירגל אותו לשים את הכדור במקום הרצוי, ובאותו זמן החל ללמדו את סודות המשחק הקצר יותר. ככל שבובי שיחק יותר, כן מצא את שביל הזהב בין המשחק הקצר והארוך ויעילותו גדלה לאין ערוך. איך משחקים נכון את הסוג הזה של כדורגל, ראה בובי עם ביקורו של שחקן גדול מאד במנצ'סטר. על כך — ב"פנדל" האבא.

בובי צ'רלטון כיום, מתקרב ל- אמצע שנות השלושים לחייו, מקריח, אך עדיין כשיא כושרו.

בובי צ'רלטון הצעיר, כבר מדנים את אחת הבעיות המפורסמות שלו במשחק נגד הוולבס.

אסון מינכן עתיד עוד לבוא. בשעיתם ודחתם קרימה, זכו הצעירים מ- מנצ'סטר בגביע, חמש פעמים תוך חמש שנים. וניצחו בדרכם עוד קבוצת צעירים טובה — הוולבס, שאף היא ניסתה בזמנו להתחיל את בובי.

הכל נפסק עבור מנצ'סטר יונייטד ב-1958, השנה שבה התרסקו תקוות היונייטד על מסלול מכוסה קרח של מינכן. בנס לא נפגע בובי, ובעתיד יהיה השחקן שסביבו תיבנה קבוצה חדשה.

שמונה שחקנים ניספו באסון, שמונה המהווים למעשה קבוצה. אבל נחזור אחורנית: בובי גילה שחטרות לו כמה תכונות שהבולטת בהם היא סיבולת. משחקיו של בובי הוגבלו בקבוצות המילואים שאותן ניסו לנצח בליגות המחוזיות בכל מחיר. מה שבובי לא ידע בתקופה ההיא, כי מאט אסבי, החשיב את קבוצת הנוער מיד לאחר הקבוצה הראשונה ובאסבי חילק את זמנו, בין הקבוצה הראשונה וקבוצת הנוער, ואותם דברים אמורים לגבי קהל האוהדים של מנצ'סטר. לא פחות מ-20,000 צופים באו לראות את משחקי הביתיים של קבוצת הנוער! למותר לציין שבובי היתה את האטרקציה בקבוצה זו, בחלקו כדורים נהדרים, ברובם באורך של 25 עד 40 מטר, וזאת בדיוק מה שהקהל רצה.

ביחד עם בובי שיחקו אלכס דאוסון ומרק פירסון, שהיו צעירים יותר והוכנסו לקבוצה בכדי ליצור צוות חור. שלוש שנים שיחקו הצעיר ירם יחד כשעיניהם נשאות לקבוצה הראשונה. באסבי לא מיהר, הוא ידע שהם לא מוכנים מבחינה פיסית ואין דבר קל מאשר להטיל

כולם אהבו את יונייטד ורצו מאד להצליח עבורה, אבל בובי לא יכל בשלב זה לתאר מה רבה תהיה הצלחתו בעתיד.

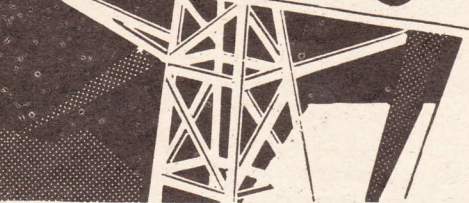
בימי יצירה אלה באיצטדיון אולדטרפורד, ובין שורות השחקנים הגדולים, הצדיק בובי את האימון שתלו בו מאט באסבי ועוזרו גימני מורפי. אמנם הוא היה ביישן ולא דיבר הרבה, אבל את הדיבורים עשו רגליו בעזרת הכדור. ימים אלה, נראים רחוקים עתה, אולם בכל פעם שהוא נזכר בהם הוא מחייך. אלה היו ימים יפים שבכל יום נלמד משהו חדש. בובי הרגיש את המסורת הגדולה של המועדון וספג רבות מהאווירה שבו. אין אף מועדון באנגליה עם אוירה כזו, ואין פלא שמאמן מנצ'סטר סיטי מתפלא מדוע מושכת היונייטד קהל כה רב איתה לכל מקום שבו היא משחקת. תשובתו של בובי פשוטה: "היונייטד מלהיבה תמיד, מתקדמת תמיד ומופיעים בה תמיד שחקנים מרמה עולמית, כל אלה יחד אוהבים על ה'קהל'".

עם הצטרפותו של בובי בשנות החמישים המוקדמות, גדלו בחממת יונייטד שחקנים צעירים ומבריקים שהבטיחו רבות לעתיד. הם זכו ברציפות בגביע הנוער, עד שהפך לדמות קבועה באיצטדיון. היה זה בגמר גביע הנוער בשוויי-צריה, נגד טובי הצעירים באירופה, שבו טעם בובי לראשונה את טעם משחקי חו"ל. בובי וחבריו הרגישו בעננים בנסיעתם זו, ודימו כי הם משחקים בגביע העולם הקטן. בבית הקדימו צעירי מנצ'סטר בהרבה את יריביהם. תינוקות באסבי כפי שנקראו, השלימו אחד את השני בקשרון שאין למודדו. העתיד נראה ורוד, אולם

כוכב אנגלי רוי מקפרלנד

58
והפעם

1 0 1 0 1 0

משחק את משחק האויר הטוב ביותר. שחקן מסוכן אחר לדעתו של רוי הוא ניל מרטין מנוטינגהאם, ודייב מקיי שלו סגנון מיוחד במינו הוא נוקט בטקטיקה ובתכסיסים נעימים לעין.

לדעת רוי, הנהלת דרבי קאונטי, היא ההנהלה הטובה ביותר באנגליה. מנהל הקבוצה — בריאן קלואף — הוא ישר והגון וגם שאר אנשי ההנהלה הם אנשים שניתן לסמוך עליהם.

תפקידו של רוי הוא להגן על השער ורחבת ה-16, אך אם ביכולתו להועיל להתקפה, הוא עושה זאת ואף מבקיע. ואין ספק שרוי תרם רבות השנה לקבוצתו "דרבי קאונטי" אלופת אנגליה לשנת 1971/72.

בעריכת: ז. הליפי

הוא התרשם מהעניין, ההצעה קסמה לו ולכן החליט לקבל אותה.

המאורעות הגדולים בחייו של רוי היו כאשר טרנמר רוברס, עלתה מהליגה הרביעית אל השלישית; כאשר זכתה דרבי קאונטי באליפות אנגליה לשנת 1971/72; וכאשר הופיע במשחק בגודי-סון פרק ודרבי גברה על אברטון 0:1 במסגרת משחקי גביע הליגה 1968.

האליל של רוי בילדותו היה איאן סנט ג'ון מקובנטרי שהיה גדול הכדורגלנים של ליברפול. אך גם כיום יש שחקנים רבים שהוא מעריץ. את רון דיוויס ה-נולשי מסאותהמפטון, שלדעת רוי הוא

בשנת 1967 החל רוי את קריירת ה-כדורגל שלו בקבוצת טרנמר רוברס. באותה שנה הוא נמכר לקבוצת דרבי קאונטי — בה הוא משחק עד היום, וכיום הוא הבלם הטוב ביותר באיים הבריטיים. בשנת 1971 נפצע רוי והדבר גרם לו להעדר מכמה משחקים חשובים בנבחרת אנגליה, ביניהם המשחק נגד מלטה ואז אנגליה ניצחה 0:1 בקושי רב, ואולי נבע הדבר מחסורו של רוי. הוא השתתף ב-משחקים נגד יוון ושווייץ, אולם חמישה ימים לפני המפגש הראשון עם מערב גרמניה הוא נפצע בתיקול עם חברו לקבוצה קולין טוד, ונעדר גם ממפגש זה, דבר שגרם ללא ספק להפסדה של אנגליה בשיעור 3:1.

בתחילה קשה היה לרוי להתאקלם ב-נבחרת האנגלית, אך את הנסיון הוא רכש דוקא משחקני דרבי, ג'ון אוהר וארצ'י גמל הסקוטים.

לפני כשנתיים, לאחר הפסדה של דרבי לארסנל 4:0 נראה היה כאילו מסרב רוי להופיע למשחק שנערך בלונדון כמחאה על הפסד זה, אולם רוי הכחיש זאת. הוא מודה כי הפסד זה "הרס" את דרבי, אך האשמה היא בו ובחבריו שלא שיחקו כדורגל ראוי לשמו.

רוי נולד ברובע אדגהיל אשר בליבר-פול, כרחוב צר אשר הבתים שבו נשאו את צבע בגדי קבוצת ליברפול — אדום-לבן. בבית הספר שיחק רוי בתפקיד רץ שמאלי, קבוצתו הגיעה לגמר אליפות העיר ליברפול פעמים, ואף זכתה פעם אחת באליפות. לאחר הזכייה באליפות נסעה הקבוצה לסיור וסידרת משחקים באירופה. משסיים את בית הספר עדיין לא החליט רוי לעסוק בכדורגל ופנה לעבוד בבית חרושת.

כאמור, החל רוי את קריירת הכדורגל בקבוצת טרנמר רוברס, מהליגה השלי-שית, לאחר שהוזמן לשם על ידי שוער הקבוצה הארי לילנד. רוי התכוון לשחק בתור חובב במשך שנתיים ולאחר מכן לחזור ולעסוק בהנהלת חשבונות. אך לא כך היה.

באחד הלילות, זמן מה לאחר חצות, העיר אותו אביו ומסר לו כי שלושה אנשים ממתנים לשוחח עמו. היו אלה מנהלה של קבוצת טרנמר רוברס, מנהלה של דרבי קאונטי — בריאן קלואף, ו-פיטר טיילור, יושב הראש של דרבי. נציגי דרבי הציעו לצעיר חוזה מקצועני.

רוי מקפרלנד בקרב אווירי עם שחקן מקבוצת צ'לסי בלונדון.

ואולי הם יהיו כאכבי העתיד! הפועל ירושלים - נערים

קבוצת נערי הפועל ירושלים של שנת 1971, הינה קבוצת הנערים הראשונה אשר השתתפה במסגרת ליגה קבועה ומסודרת של מחוז הדרום. אגודת הפועל ירושלים דאגה וטיפחה קבוצות נערים במשך שנים רבות אולם הקבוצות הללו לא השתתפו במסגרת ליגה. בשנתה הראשונה במחוז הדרומי הצליחה לתפוס בסוף העונה את המקום השלישי, וזאת בעקבות ההישגים הנאים בנצחונות הבית והחוץ על נערי הפועל לוד והפועל רמ"צ מקבוצות הצמרת של המחוז. בהדרגת מאמנה בנימין קרוצי, שוערה המצטיין בעבר של הפועל ירושלים, מתאמנת הקבוצה פעמיים בשבוע בימי שני וחמישי. חממת הכשרונות זוכה לטיפול שקדני ומסור מצד מאמנה בנימין קרוצי אשר מאמין כי יום יבוא ונערים אלה יתנו את הטון.

עומדים (משמאל לימין): אשר, בן אליהו אבי, ברזני מוטי, טורקיה גדעון, אריה, תורג'מן יחושע, חזן, בן גיגי פינטו.
כורעים (משמאל לימין): ארגנטינה, ברשי, אבי, ארז יהודה, פרץ מומי והשוער יוצמן מרדכי.

הביא לדפוס: צבאג ניסים

קבוצת מקור חיים ת"א

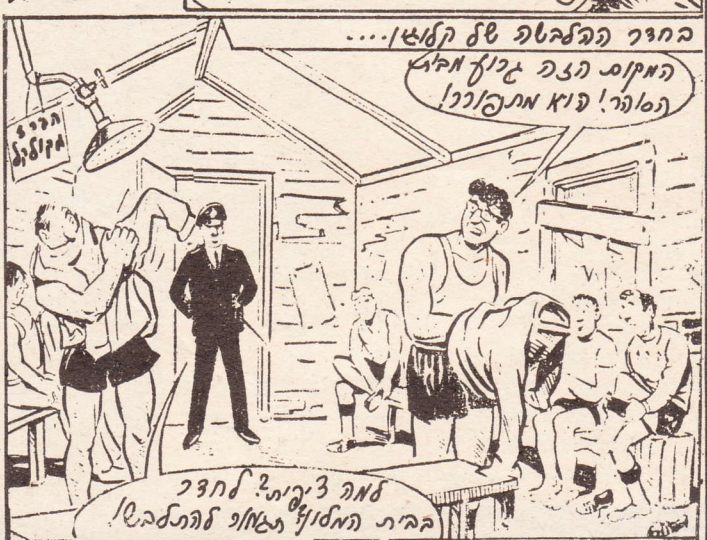
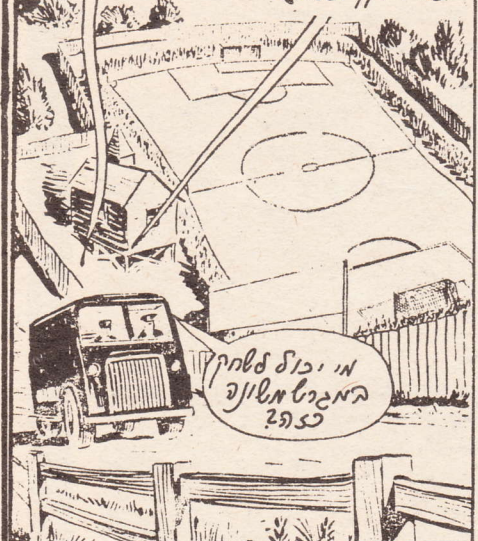
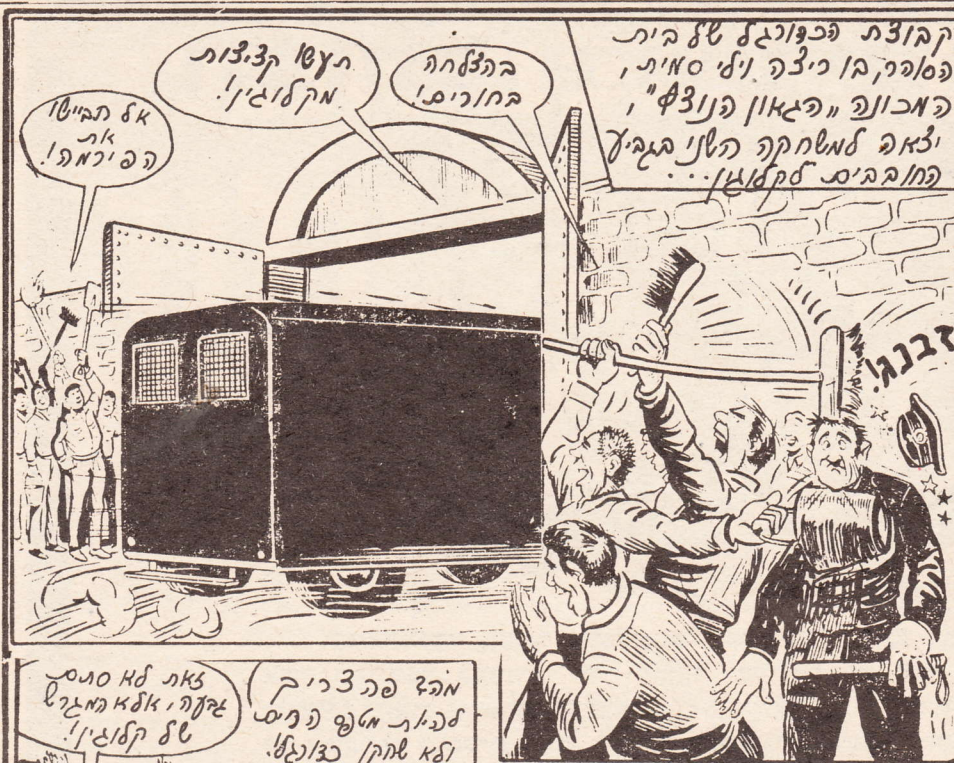

קבוצת מקור חיים עומדת בפני עצמה ואינה שייכת לאף אגודה. הקבוצה הוקמה בשנת 1971.

בין השחקנים המשחקים בשורותיה נמנים: (יושבים משמאל לימין) איל ניסנוב, רמי יהונתן, יעקב סני. (כורעים משמאל לימין) יעקב בראן, גבריאל שמואל, חיים שוורץ ויוסף בראון (עם הכדור).

הביא לדפוס: יוסף בראון

אחד-עשר אסיר המלוכאים

האגרטל המפורסם גינת קליים
לאסיריים...

תתנו לעקוב
לשחקן זהר!

מה קרה עאצבקות? כל
הזמן הוא קוצט את
הכדור בחול!

יש לי הרגש
להבאמים שלו
התקלקלו!

יש לי דאגת אחותי!
אנחנו מוכרחים להפיק
מה שיותר גליים כל זמן
לאנחנו מלחקים
המונח פהצה!

תראה איזה
קפה צבוס. הם
עלם המגרש!

בסדר גאון ונצח!
מוכרחים להתנגד למגרש
כזה!

עכשיו נתחיל לשחק ברצינות!
בוריים הוא מוכבי מצאין, לבן
תגידו את כל הכדורים
ואלו, כפי ליבק קל גליים!

אני האמת מצטער, אבא לא יכולתי
להתאפק כלראית פאון כזה.
וחולף אני פחדתי לשבתי את
הקבוצה, אחרי לאני יולא כפי
כל כך הרבה זמן!

תיכף תיארתי לעצמי
שמצטק לוא האקצוז לזק!
תחזירי מיז את פדבריים
ומתרכז המלחק במקום
לביים!

אני כואב לגח
אתה לא יותר
מנאמס!

הוויים לביה פס מקפוצין, יבצ איב לטפס
בהם...

אופו!!

חברי, זה לא יפתי
מצבק עצמוצן בק!
אני לא כפיד למלחק
כזה!

נחם, אלוהי הקב
אחתי, ונאמב אותו
דיבב ארץ!

נראה עו עם
איזה פאנפ יל
עו עסק!

אליפות השחיה לילדים

מאת
א. ציבין
וש. ליבוביץ

ב־50 מ' חתירה בקובעו 31.0 ש', ב־50 מ' גב קבע 35.8 ש' ובמאה מ' גב קבע 1:18.5 דק'. למרות שניצח ב־3 משחים לא שיפר קופר שום שיא באותם המשחים. קופר בלט עוד באליפות שנערכה שנה קודם לכן, אז זכה בארבעה מקומות ראשונים כשקבע 4 שיאים שלא נמחקו מטבלת שיאי הילדים גם אחרי האליפות האחרונה.

יעקב קופר מתאמן 3 פעמים ביום, הוא החל להתאמן בגיל שש וחצי, ושוחה כ־10 ק"מ ביום, ולדעת מומחים צפוי לו עתיד מזהיר. השלישי בחבורת המצליחים באליפות היה הנער אקר אלון, גם הוא מהפועל ביתקמה, הנער בן ה־11 ניצח ב־3 משחים כשקבע ב־שניים מהם שיאים חדשים. במאה מ' חתירה קבע 1:06.7 דק' ובמאה מ' פרפר קבע 1:21.1 דק'. הוא ניצח גם ב־50 מ' פרפר בזמן של 35.9 ש'.

מתאמן כיום. ללא רגשי בושה או סומק סיפר לנו זהר כי הוא מתאמן כיום בזמן החופש הגדול פעמיים ביום. הוא החל לשחות לפני כשנה וחצי והוא לא נירגש מהשגיו אלא להיפך הוא מקווה לשפרם כבר בעתיד הקרוב. במשך כל השנה, כלומר, בזמן הלימודים הוא מתאמן פעם ביום מפאת חוסר זמן. חבריו סיפרו לנו שהקמץ לנצחונותיו הוא אביו המלווה אותו בכל תחרות.

אם עד גילאי 10 ש' היה גיבור התחרויות זהר וייס, הרי שבין הבוגרים יותר בלט יעקב קופר ממכבי גבעתיים. הנער שלא מלאו לו עדיין 12 שנה זכה ב־3 מקומות ראשונים.

ששה־עשר אלופים צעירים השתלטו בשבת **58.72** בגמר אליפות המדינה (גילאי 10–12 שנה), על כתרי האליפות.

ברכת משק מעייץ צבי הצדיעה לאלופים הצעירים שקבעו לא פחות משלושה־עשר שיאים חדשים לילדים. ששה־עשר הנערים והנערות זכו בחלקם במספר תוארים. סה"כ נערכו שלושים ושתיים משחים.

הנער זהר וייס מהפועל ביתקמה, היה לגיבור האליפות. הוא זכה בארבעה תוארים ביניהם קבע שיא חדש ב־50 מ' פרפר כשקבע 37.7 ש', כמו כן ניצח במשחים 50 מ' חתירה כשקבע 32.2 ש' ב־100 מ' חתירה 1:12.4 דק' כשהשווה את השיא לבני גילו. במאה מטר מעורב אישי קבע 1:26.7 דק'.

אין ספק כי הנער שלא מלאו לו עדיין עשר שנים מסוגל "להגיע רחוק" אם יקבל את הטיפול המתאים, ואם ימשיך באותה רצינות בה הוא

אלופי המדינה בשחיה לילדים 1972. עומדים מימין לשמאל (גיל 12): אריאל לילך, אלון אקר, שקלר אסף, יעקב קופר, ליאורה דר, אנגלמאיאר דלית, נורית רוזן ואורנה מרקל. כורעים מימין לשמאל (גיל 10): פרקש ענת, יוסטר דניאלה, בוכשטבר אליזבט, גבר יריב, בועז שעשוע, זהר וייס וגילי בך־שושן.

בית"ר דורון ים

לו מאמנו עתיד גדול. מוני שטיין שחקן נבחרת הנערים המצטיין בקליטת ריאו-בנדים מהסל ובקליעות מדויקות מהפינה. אלו השחקנים אשר מאמנם מקוה כי ילבשו בעתיד את מדי הבוגרים. לאחר הצלחתה של נבחרת הנוער בזאדר אין ספק כי יש לטפח כשרונות צעירים אלו אשר לפי דעת מאמנם ידברו הרבה ב"עתידי.

המאמן איתן קופר (אף הוא משחקני העבר של בית"ר) עבר קורס מאמנים ליגה ב' במכון וינגייט. הקבוצה מתאמנת בהדרכתו 3 פעמים בשבוע ומורגשת היטב מסירותו הרבה חריצותו ומירצו הרב.

לא אוכל לסיים כתבה זו מבלי לציין במיוחד את מר אבשלום אופירי אשר הודות לו קמה קבוצה זו והוא הדואג לכל מחסורה. עסקן מסור זה הינו האבא של כדורסלני בית"ר ירושלים. מלבדו עוזרים בניהול עניני הקבוצה שלמה יולוס המנהל המסור והעסקן אהרון הופ" מן אשר מלווים את הקבוצה ואינם חוסים שום מאמץ לעזור בהצלחתה.

קבוצת הפועל ירושלים. כדורסלני הנוער של בית"ר "דורון" ירושלים דורגו בתום העונה במקום ה-רביעי בהקדימם קבוצות ותיקות ומנוסות כהפועל ת"א ומכבי ר"ג.

בין משחקיה הטובים של הקבוצה השנה ראוי לציין את המשחק עם האלופה מכבי ת"א בירושלים, במשחק זה ניצחו האורחים בהפרש של 7 נקודות, וכן את נצחון החוץ על הפועל רמת-אליהו בתוצאה הגבוהה 45:116. מקבוצת נוער זו מקיף המאמן איתן קופר כי מספר כדורסלנים מוכשרים יאיישו בעתיד את שורות הבוגרים ואלו הם: בראש וראשונה הרכז נתי גרינוולד אשר ניהן ביד זהב ואשר ממוצע נקודותיו למשחק הוא 40. שחקן זה אף קבע שיא אישי העונה 59 נק' במשחק נגד הפועל רמת-אליהו. מלבדו יעקב שראבי המתנשא לגובה 1.92 מ', כדורסלן זה משחק בתפקיד ציר ומצטיין בקליטת ריאו-בנדים מהסל. אבנר לוי בן ה-14 (אחיו של הכדורגלן עזרא לוי מהפועל בית-שמש) השולט בכדור בשתי ידיו. במידה וימשיך בהתקדמותו צופה

קבוצת הנוער בכדורסל של בית"ר ירושלים נוסדה בשנת 1970 ביוזמתו וב"הדרכתו של איתן קופר אחיו של דורון קופר ז"ל אשר נפטר באורח פתאומי בהיותו בן 17 שנה.

יו"ר סקצית הכדורגל של בית"ר ירושלים מר אבשלום אופירי סייע להקמת הקבוצה ולהנצחת זכרו של דורון. משחק קניה של בית"ר עוד בהיותה בליגה ב', שלד הקבוצה הורכב ביסודו משחקני ליגה ב'. בשנה הראשונה זכתה הקבוצה באליפות הליגה המחוזית בהקדימה את הפו' דורות והעפילה לליגה העילית. הפסדם היחיד של הירושלמים בליגה היה לקבוצה זו בביתה בהפרש של 7 נקודות. בעונה הנוכחית 1971/72 קיבלה הקבוצה צה חיזוק רציני בדמותם של נתן גרינ" וולד שחקן אליצור לשעבר, עוזי מבשוב, מוקה יוני, יעקב שראבי, ומוני שטיין שחקן נבחרת הנערים.

שחקנים מצטיינים אלו הצליחו לעזור לקבוצה להעפיל לצמרת הטבלה של הליגה העילית בה משחקת אלופת המדינה לנוער קבוצת מכבי ת"א והאלופה היוצאת

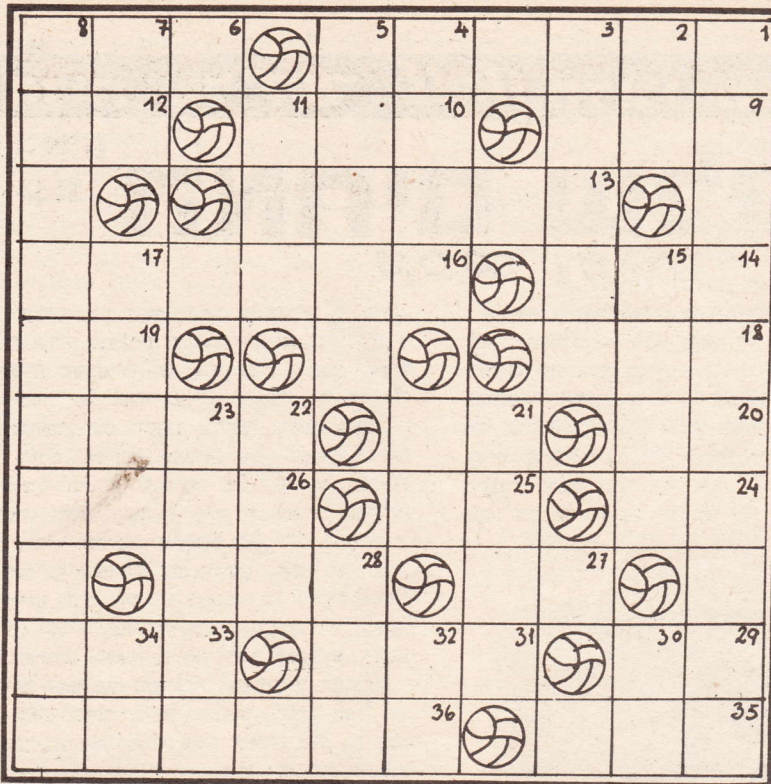

קבוצת הנוער של בית"ר "דורון" י.ם. מימין לשמאל: המאמן — איתן קופר, שמעיה אלכרם, שטטנר עידו, קוצר בועז, מוקה יוני, שטיין מוני, לוי אבנר, שלמה יולוס — מנהל הקבוצה ואהרונות אהרון. כורעים מימין לשמאל: עסקן הקבוצה — הופ"א אהרון, מבשוב עוז, ברששת אבי, הקפטן — דברה יוסף, בן ציר אמיתי ונתי גרינוולד.

תשבץ ספורט נושא פרסים

מס. 15

מאת
ראובן סגל
גיר בנים

חיפה (ש"פ. 4) מן הראשונים. (5) שניאור
בלי שין. (7) סוג קליעה בכדורסל. (8) שחקן
כדורסל מקצועני בארה"ב. (11) מועדון אתלי-
טיקה בגרמניה. (15) שם פרטי של קפטין לידס.
(17) בירת אוסטרליה. (21) חומר המשמש לרחצה.
(22) מגן הפועל כפר סבא. (23) יום טוב. (28)
מקשר הפועל כפר סבא. (30) התחלת שמו של
חלוצ הפועל ירושלים. (23) דבר קיים, ראשי
תיבות של יין שרוף. (34) חלוצ מכבי נתניה.

(26) שמו הפרטי של אחד החיפושיות. (27)
מסולם הצלילים. (28) טניסאי נבחרת ישראל.
(29) תחילת שמו הפרטי של חלוצ הפועל חיפה.
(31) שם משפחה של שחינית. (33) סבו, הסתר-
בכו. (35) שופט כדורסל בכיר. (36) קפטין
הנבחרת ומכבי נתניה (בעונה שעברה).
מאונך (מלמעלה למטה)
(1) קבוצת כדורסל אנגלית שהיתה בארץ.
(2) מגן הפועל רמת-גן. (3) שחקן עבר במכבי

מאונך (מימין לשמאל)
(1) שחקן הפועל ת"א. (6) המטרה בכדורגל.
(9) תנא. (10) נרתיק. (12) קריאת צערי. (13)
קפטין נבחרת הנוער (ש"פ). (14) המלה השניה
בשמה של קבוצה בליגה הלאומית. (16) שגריר.
(18) כלי נשק. (19) כן באנגלית. (20) שלל בלי
ריש. (21) התואר של מאמן נבחרת אנגליה.
(22) שחקן הפועל פ"ת ונבחרת הנוער (ש"פ).
(24) הפה שלי. (25) מגן הנבחרת ומכבי נתניה.

בין הפותרים נכונה יוגרלו 20 פרסים. את הפתרון יש לשלוח לפי הכתובת
"פנדל" — תשבץ ספורט מס' 15, ת.ד. 2430 ת"א.

חידון ספורט נושא פרסים

קוראים יקרים!

- (1) מכבי תל אביב — יזחק ראבוביץ
- (2) ביתר ירושלים — אברהם כהן
- (3) הכח ר"ג — ילעיהו אגלנדר
- (4) הפועל חיפה — יהודה אלמלוחיץ
- (5) מכבי חיפה — נתן צבי
- (6) הפועל תל אביב — משה אום
- (7) מכבי נתניה — יזחק אולגר
- (8) ביתר תל אביב — אורי אהרנאי
- (9) מכבי יפו — משה ברנאר
- (10) הפועל כפר סבא — דרור הירל

קבלנו מחובב ספורט בחו"ל, מכתב ובו הוא מבקש
את כתובותיהם של מספר שחקנים, אך מאחר והוא
בלבל את השמות לא יכולנו להענות לו.

האם תוכלו אתם, הקוראים, להכניס סדר בשמות
השחקנים ולשייכם לקבוצה המתאימה?

את הרשימה המסודרת והמעודכנת שלחו על גבי
גלויה לפי הכתובת: חידון ספורט מס' 15, ת.ד. 2430,
ת"א.

בין הפותרים נכונה יוגרלו 10 פרסים.

האחים שלומוביץ

מכבי נתניה

הישג לגבי מכבי נתניה.
משה: "אינני חושב שהעונה קרה משהו מיוחד, כי ברור שאחרי זכייה באליפות, חלה בדרך כלל ירידה. זה קורה בכל קבוצה, וחוזר מזה אין פירוש המקום הרביעי כשלון, כפי שרבים חושבים. כי אחרי הכל זהו מקום בצמרת הליגה, מה עוד שנתניה בנויה כיום כך, שהיא תהיה קבוצת צמרת עוד במשך שנים,

אליעזר: בהשואה לעונה החולפת, בה זכינו באליפות ושחקניה של הקבוצה היו ברמה טובה, חלה העונה ירידה מסוימת במתח. כתוצאה מכך התרופסה המשמעת, אולם סבלנו גם מחוסר מזל, כי מספר שחקני מפתח נפצעו. אולם מקום רביעי הוא לפי דעתי די מכובד, כי חוץ מעונה שעברה שבה זכינו באליפות, זכינו רק פעם אחת במקום השישי, כך שמקום רביעי מהווה

אליעזר בן ה-26 ומשה שלומוביץ בן ה-21, הם אחים המוכרים בכל נתניה, לא בגלל החנות לציד ספורט שלהם, אלא בגלל היותם שניהם כוכביה של מכבי נתניה, האלופה של אשתקד, והתופסת את המקום הרביעי בליגה השנה. לעומת אליעזר, המכונה ליזור, השחקן החזק במכבי נתניה, המורכב בה זמן רב, התחיל אחיו משה, המכונה על ידי חבריו משהליה, להתבלט בהרכב הראשון בשנתיים האחרונות. עקב כך הפך גם הוא לשחקן מפתח. הוא כעין שחקן כליבו, הממלא בהצלחה כל תפקיד שמסיים עליו, במיוחד בלטה תכונתו זו בעונה האחרונה. כאשר נדרש למלא תפקידים רבים, עקב הפציעות המרובות של חבריו לקבוצה. האח הבכור ליזור, התחיל לשחק בגיל 13 בקבוצת הנוער של מכבי נתניה, בגיל 15 עבר לנוער ובגיל 17 צורף להרכב הבוגרים. משחקו הראשון בבוגרים היה נגד מכבי יפו, בו שיחק כרץ. בנוער שיחק כחלוץ, אולם כאשר הועבר לבוגרים, כיכבו בה חלוצים כמו שפיגלר וסרור סי, לכן היה עליו לעבור לתפקיד רץ. לפני צירופו לבוגרים, שיחק גם כן בתור רץ בנבחרת הנוער, אשר זכתה בטוקיו בגביע, אחרי שניצחה את נבחרת בורמה 0:5, והוא היה אחד השחקנים המצטיינים. עוד בהיותו בנוער, זכה בתואר מלך השערים, יחד עם גיורא שפיגל ממכבי ת"א.

משה התחיל לשחק בגיל 12 בקבוצת הנוער של מכבי נתניה, ובגיל 15 עבר לקבוצת הנוער, אשר זכתה בשנים 1967 ו-1968 באליפות הנוער. בשנת 1969 נמנה על נבחרת האפרוחים ששיחקה בטורניר קאן וגברה 0:1 על נבחרת ברית המועצות, הודות לשער הנצחון אותו הבקיע משה שלומוביץ. שנה אחרי זה נסע עם נבחרת הנוער לבנגקוק, ובגיל 18 עבר להרכב הבוגרים. משחקו הראשון בשורותיה היה נגד הפועל חיפה. המאמן יצחק שניאור רצה לתת לו הזדמנות להוכיח את עצמו, והוא באמת הצליח במשימה זאת.

בראיוני איתם, הצגתי לשני האחים שאלות זהות, וכל אחד ענה עליה לפי דרכו.
"האם אתם מרוצים שאתם משהי קים במכבי נתניה?"

אליעזר: "אינני מצטער שאני משחק במכבי נתניה, כי היא קבוצה מסודרת, המעניקה את כל התנאים לשחקניה, והיחס של הגורמים לשחקנים הוא טוב. אך ברור שהייתי מוכן לשחק גם בקבוצה אחרת בליגה הלאומית, בתנאי שהיא באמת טובה, ואני אוכל להשתלב בה."

משה: "דעתי שונה. אני מרוצה ממכבי נתניה עד כדי כך, שאני מוכן להיות אפילו שחקן מחליף, מאשר שחקן של ההרכב הראשון בקבוצה אחרת."

"מה קרה העונה במכבי נתניה, בהשוואה לעונה שעברה?"

אליעזר ומשה שלומוביץ, שחקני מכבי נתניה לפני משחק.

כי שחקנים כמו עמירה, טופלונסקי, גל וגול הם בני 21-22, זאת אומרת הרכב צעיר, אשר מבטיח את עתידה של הקבוצה לשנים הבאות. "ובכל זאת, מה היה לפי דעתכם הגורם העיקרי לירידת הרמה של נתניה?"

אליעזר: "חוסר מול ועומס יתר של משחקים, בגלל נסיעתנו המתכננת לטורקיה".

משה: "לפי דעתי היה הגורם העיקרי חוסר תכנון של המשחקים, במיוחד כשנאלצנו לשחק 4 משחקים תוך 10 ימים. גורמים נוספים היו הפציעות של שחקני המפתח, ועזיבתו של השוער סוריניוב, שהוא כיום בעיני השוער מס' 1 בארץ, אם כי ליון הוא שוער טוב ואינו אשם בספיגת השערים, כי ההגנה היתה חלשה".

"איך תיראה מכבי נתניה בלי מומל'ה שפיגלר?"

אליעזר: "הוא יחסר לנו מאוד הן כשחקן והן כפקטור הקבוצה, אבל הקבוצה מוכרחה להתרגל למצב הנוכחי".

משה: "כששאלו את שפיגלר את אותה השאלה, או הוא ענה, שנתניה בלי שפיגלר היא גם כן קבוצה טובה המשחקת בשקט. אני מצטרף אל דעתו, כי יש לנו שחקנים טובים ונוכל להמשיך בהצלחות, אבל ברור שהוא יחסר לנו, כי הוא לא היה סתם שחקן, אלא לב הקבוצה וסתר בעיות של שחקנים גם מחוץ למגרש, בעיות שמישהו אחר לא היה מסוגל לפתור. "האם הרמה בליגה הלאומית עלתה על זו של השנה שעברה או לא?"

אליעזר: "הרמה היתה נמוכה מזו של העונה שעברה, חוץ מכמה קבוצות, אשר הפגינו יכולת טובה יותר".

משה: "אני חושב שהרמה עלתה השנה על זו של השנה שעברה. ההוכחה לכך היא מכבי ת"א, אשר צברה 45 נקודות, והבאה אחריה, בית"ר ים-41. גם הכוח צברה למעלה מ-40 נקודות. ואנחנו במקום הרביעי צברנו 38 נקודות. זה מוכיח שצמרת הליגה היתה טובה כי קבוצות רבות השיגו הרבה נקודות, ואם ניקח להשוואה את העונה שעברה, אז אנחנו זכינו באליפות הליגה בהפרש של 11 נקודות מהקבוצה שתפסה את המקום השני, ועלינו ברמתנו על יתר הקבוצות בדרגה אחת לפחות. "אילו קבוצות מוצא העונה חן בעיניכם?"

אליעזר: "מכבי ת"א, כי הציגה משחק טוב והיתה יציבה. אחריה הפועל חיפה, אולם מבחינת משחק הייתי מצוין במיוחד את הכוח ובית"ר ים-41".

משה: "הקבוצות שהציגו משחק טוב היו מכבי ת"א שהיתה יציבה מאוד, בית"ר ים-41 שהיוותה את הפתעת העונה, והכוח ששיחקה כמה משחקים טובים. לקראת סוף העונה הוכיחה גם מכבי יפו שהיא קבוצה טובה. "מה היה משחק חייכם בקריירה שלכם ככדורגלנים?"

אליעזר: "המשחק נגד שמשון בבלומפילד בעונה שעברה. היה זה משחק קובע, כי רק שתי נקודות הפרידו בינינו. הנצחון שלנו, 2:0. שאת שני השערים הבקעתי אני — הגדיל את הפער בינינו והשיאר אותנו בודדים בפסיגה".

משה: "המשחק בשנת 1969 בסוריני קאן. ניצחנו את הנוער של צ'לסי 1:0. המשחק השני הוא זה נגד רוסיה בו ניצחנו 1:0, ואני הבקעתי את שער הנצחון. "כשאתם משחקים בעת ובעונה אחת, האם אתם מעוררים זה את זה?"

אליעזר: "כשאני משחק לצד אחי, או אני מעוניין שהוא יצליח ולא יכשל, זה הכל".

משה: "כשעליתי לבוגרים אחי עזר לי כמובן להשתלב והעניק לי בטחון עצמי, אולם במשך 3 השנים האחרונות שאנחנו משחקים יחד, אני רואה באחי שחקן כיתר השחקנים. במגרש אנחנו לא אחים, כי שנינו מעונינים בהצלחת הקבוצה ולא הצלחה אישית. "האם אתם חושבים שהגעתם כבר לשיא?"

אליעזר: "אני בן 26 ובכל זאת אינני חושב שהגעתי לשיא ואני מסוגל ליותר, אולם על הנבחרת הלאומית אינני חושב".

משה: "אני רק בן 21½, ואני חושב שאם אמשיך לשחק כמו בעונה הזאת, אתקדם ואוכל אפילו להגיע לנבחרת. "מה אתם מאחלים לעצמכם?"

אליעזר: "שאוכל להמשיך לשחק טוב ולתפוס מקום בצמרת, ואמשיך לתפוס מקום בהרכב הראשון".

משה: "גם אני רוצה להמשיך ולשחק במספר מירבי של משחקים, ברמה הנוכחית שלי ובאותו סיגנון, שגורם הנאה לצופים ולחברי לקבוצה. אנו נאחל לאחים מנתניה הצלחה, והגשמת שאיפותיהם.

אליעזר שלומוביץ (מס' 8) בתיכוכ אחרי הבקעת שער במשחק נגד מכבי ת"א.

חֶסֶמְבֶּה חֶסֶמְבֶּה חֶסֶמְבֶּה

בהרפתקאות מופלאות בחופש הגדול!

ס'כאר בהמשכים מאת יגאל מוסינזון

תקציר הפרקים הקודמים

בצלאל קליין, "מלך השוערים" של השכונות, מסתבך בפלילים כאשר מאשימים אותו שדקר את מוישה גרוס, שחקן נבחרת הכדורגל של שכונת "שפאק". קצין המשטרה, קלמן גינזבורג מוזעק את חבורת "חסמבה" מאחר והוא חושד כי האשמות נגד בצלאל הן עלילה שפלה !!!
בצלאל מצליח לברוח מבית המעצר באברוכביר, ומוצא קשר אל הקצין גינזבורג וזה שולח את יואב צור בגיפ לאסוף את הנער כדי להפגש במערה החשמלית. בדרך נעצרת החבורה על ידי המשטרה.

פרק 6: אגרוכי הברזל של הרוקח שחורי!

לאחר שבצלאל נמלט, בוינוק אדיר, מעל לשען הברזל בתחנת המשטרה, הוא רץ בכמה וכמה רחובות עד שנעצר, חסר נשימה, וגשען אל עמוד חשמל. לפתע הבין, כי בבריחתו מן המשטרה — ברח גם מידידי החדשים, החסמי באים.

"אני מוכרח לחזור", היה בצלאל חושב ומהרהר, בינו לבין עצמו, "ברחתי טוב מאד שברחתי. יופילי שברחתי. אבל, מה עכשיו? אני לא יכול לברוח כל החיים שלי. לבית הורי אני מתבייש לחזור. אז לאן אני יכול ללכת, בינתיים אני לא כל כך רעב, אבל כאשר אהיה רעב, מה עלי לעשות? לגנוב נגיף ולחם? בשום אופן לא. אני לא גנב. אני מוכרח לחזור לקרבת תחנת המשטרה בדיונגוף, לארוב לי חסמבאים, וכאשר יצאו לאותת להם שאני-זה אני, ולקפוץ במהירות על הגיפ הנוסע, ולגשת עם החסמבאים למערה החשמלית."

"לה, אתה מרגיש לא טוב?" האדם הקשיש ששאל שאלה זאת, היה הרוקח שחורי, אביו של עוזי הרוזה, האוכל כמו פיל — ורוזה כמו פלפון, עליו ספרנו רבות בספר הראשון של חסמבה, ושמו "חסמבה, או: חבורת סיד מוחלט בהחלט".

"אני מרגיש טוב", השיב בצלאל בנימוס. ואני חושב שאתה מרגיש רע, ידידי הצעיר, מר שחורי היה גוף טוב לב, קרחתו חלקה כדלעת ומשקפיים רכובים על אפו הקטן. "אני רוקח אחראי ואני יודע מה שאני אומר, וכאשר אני בתור-רוקח אחראי, אומר לך שהנשימה שלך מקוטעת, כאילו רצת יותר מדי, והפנים שלך נראים יותר גרוצים מחורבן בית המקדש, אז אני יודע מה שאני אומר, בתור אדם ובתור רוקח אחראי מדופלם, ששמו מר שחורי." שחורי חייך בחביבות אל בצלאל המסכן, ובצלל אל החזיר לו חיוך.

"תשמע, ידידי הצעיר, המשיך הרוקח שחורי, אני מבין שיש לך בעיות וצרות. אז אני לא אשאל אותך שאלות מיותרות, רק מתי אכלת בפעם האחרונה?"

"לא זכר", השיב בצלאל.

"ויש לך הורים?"

"יש."

"ואתה היתה לך אייבונה עם ההורים שלך, ולכן ברחת מן הבית?"

"פחות או יותר", מלמל בצלאל קליין.

"אז תשמע, ידידי הצעיר, אני רושם לך פה על פתק את כתובתי ואת מספר הטלפון שלי, ובכל רגע שתמצא לנכון, אתה מטלפן אלי, או בא אלי גם מבלי לטלפן. יש אצלי אוכל בפרוי בידר ומיטה לישון בה, ועד שהענינים יסתדרו אצלך על הצד הטוב ולא על הצד הרע, אתה מוזמן להתארח אצלי."

"אבל אין לי כסף", אמר בצלאל, מביט בפליאה ברוקח שחורי.

"מי דבר על כסף?" שאל הרוקח שחורי בטוב לב.

"אתה רוצה לומר לי שאני יכול לאכול אצלך בלי לשלם כסף?" תמה בצלאל קליין.

"במלון משלמים, אבל אצלי זה לא בית מלון," חייך הרוקח שחורי.

"אתה באמת איש טוב", סח בצלאל. "אני לא מכיר הרבה אנשים טובים כמך."

"ואני כן מכיר אנשים יותר טובים ממני," השיב מר שחורי והעביר כף ידו על קרחתו הלבנה. "ואני בא עכשיו מפגישה עם אנשים יותר טובים ממני. אתה יודע מה עושים בני אדם אלו, גברים וגם נשים?"

"לא יודע", משך בצלאל בכתפיו. "מאיפה לי לדעת."

"אנשים טובים אלו מתנדבים ללכת לבתי-חולים ולשבת שם לצד מיטות חולים שאין להם כל קרובי משפחה. הם מביאים מתנות לחולים, קוראים סיפורים לילדים, מביאים סוכריות, ועוד אלפי טובות קטנות, והכל מבלי לקבל כל פרס, כיון ששכר מצווה — מצווה."

"בתו"ך?" התפעל בצלאל. "זה מה שהם עושים לאנשים זרים להם?"

"בתו"ך ובתו"ך", צחק הרוקח שחורי. "אז אתה רואה שיש אנשים טובים ממני?"

"אני לא בטוח, מר שחורי, השיב בצלאל קליין, מלך השוערים של השכונות ונער נמלט מידי המשטרה. "אני באמת מודה לך, מכל הלב שלי, אם לא יהיה לי מקום לישון..." "ולאכול", הזכיר מר שחורי.

"נכון, אם לא יהיה לי מקום לישון ולאכול — אני בא אליך."

"יופי", חייך הרוקח האחראי מר שחורי בטיב לב. "יופי, אשמח לארח אותך בכל רגע שתבוא."

"עכשיו אני מוכרח לרוץ לחברים שלי," אמר בצלאל וגיתק עצמו מעם עמוד החשמל, אליו נשען כל עת השיחה.

"מצוין", סח הרוקח שחורי. "אני שמח לשמוע שיש לך חברים, מפני שנער בלי חברים טובים, זה כמו פלט עגבניות בלי מלח. אגב, מי הם החברים שלך?"

"החסמבאים", אמר בצלאל, מבלי לדעת ש-ה הרוקח שחורי הנו אבא של אחד החסמבאים המפורסמים, עוזי הרוזה, שאוכל כמו פיל — ורוזה כמו פלפון — או רזה כמו פלפון — ואוכל כמו פיל.

"מה א-ת-ה א-ו-מ-ר", גנח הרוקח שחורי.

"מה אני אומר מה?" לא הבין הנער בצלל אל לגניחתו העמוקה של הקשיש שחורי.

"אתה מכיר את החסמבאים אולי?"

"אם אני מכיר את החסמבאים, הוא שואל. הרוקח שחורי הסיר משקפיו ודמעה ירדה מעינו השמאלית וזחלה לעבר שפתותיו. "אם אני מכיר את החסמבאים, הוא שואל. ידידי הצעיר, אני הייתי עד ראייה למאורע ההיסטורי של יסוד חבורת חסמבה. הבן שלי, עוזי, שהיה פעם רזה כמו פלפון — ואכל כמו פיל, היה בין מיסדי חסמבה. פעם אפילו עזרתי להם. היה לי אקדח תופי גדול... אם אני מכיר את החסמבאים, הוא שואל. אתה בכלל יודע שהיו כאן אנגלים ששלטו בארץ?"

"אנגלים? מה פתאום אנגלים?" לא האמין בצלאל למשמע אוזניו. "אנגלים שלטו במדינת ישראל?"

"איך שהדברים נשכחים כל כך מהר", פרש מר שחורי זרועותיו ביאוש. "האנגלים לא שלטו במדינת ישראל, מדינת ישראל קמה אחרי שהמחתרות של היהודים גרשו את האנגלים, ידידי הצעיר, כדם ואש יהודה נפלה, ובדם ואש יהודה תקום. אתה יודע, למשל, ששנים עשר בחורים טובים, לוחמי מחתרת יהודים, ניתלו עלידי הבריטים?"

"לא יודע", הודה בצלאל.

הרוקח שחורי הרים את שתי ידיו ובמהירות קפץ את כפותיו לאגרופים — והלם בבת אחת על ראשי הנערים והנעופים —

ויגלו את כל אשר ניסה בצלאל להסתיר.
 "אולי תעשה לי הכרה עם החברים שלך?"
 הציע מר שחורי.
 "הם לא חברים שלי," השיב בצלאל בזעם.
 "מי הם?"
 "לא יודע."

"כאשר נזעק משטרה אתה תדע טוב מאוד,"
 צעק נחציה. "השוויצר הזה פתאום בכלל בכלל
 לא מכיר אותנו, מפני שאנחנו..."
 "תסתום את הפה," התרתח בצלאל, "או שאני
 סותם לך בעצמי."
 "אתה כזה גיבור?"

"בוא נלך מכות," י"ה בצלאל, ונראה מי גומר
 את מי," לגלג ברשעות הנער קורקנובסקי.
 "שניים נגד אחד, זה לא קרב הוגן," התערב
 בשיחה הרוקח שחורי. "זה לא פה ששני
 נערים מתנפלים על נער אחד."

"מי שואל אותך בכלל, יה תרח זקן?" צרח
 נחציה. "שאלו אותך שאתה מתערב, ודווקא את
 האף שלך לעניינים לא שלך?"

הרוקח שחורי חיך. אילו ידעו הנערים,
 נחציה וקורקנובסקי, כי מר שחורי, למרות
 גילו המופלג, יש לו אגרוף ברזל ומכת
 פטיש באגרופיו, יתכן והיו נזהרים בלשונם.
 גם אתה חושב כמוהו, שאני תרח זקן?
 שאל הרוקח את קורקנובסקי במתק שפתים,
 דבש וחלב על לשונו, סגנון דיבור עדין, אשר
 הסעה את שני הבריונים הצעירים לחלוטין.
 "בטח שאתה תרח זקן שמתערב ודווקא את
 האף הארוך שלו לעניינים של אחרים," קורקב-
 נובסקי דיבר במהירות, וקצף היה על שפתותיו,
 כאותם כלבים משועים.

"יש לי דוקא אף קצר ולא אף ארוך," סח
 הרוקח שחורי בחביבות והתקרב בסמוך לשני
 הנערים המחוצפים. "תסתכלו היטב באף שלי
 ותגידו בעצמכם אם אפי ארוך או קצר."
 "די, נמאסת," צעק נחציה. "נמאסת! הסתלק
 מכאן לפני שיהיה מאוחר כדי..."
 "אתה מסכים לדברי חברך?" שאל הרוקח

מטרלל לי את השכל באופן שגעוני ביותר.
 "אולי נשאל אותו — אם הוא זה הוא?"
 הציע קורקנובסקי. "אם אשמע אותו מדבר —
 אני תיכף אדע אם זה הוא לא הוא."
 "בסדר."

"מסכים."
 "מסכים וחצי."
 "אריק, נשאל אותו."

"ומה אם הוא יגיד שהוא לא היא, ואנחנו
 בכל זאת נחשוב שהוא זה הוא?"

"נגרור אותו למשטרה! זה מה שנעשה. אנחנו
 שני "חברהיאים", חוקים מאד, ונוכל להת'
 גבר על בצלאל קליין אחד."

"מה שחשוב שהמאמן, זה שבוחר שחקני
 כדורגל לנבחרת הנוער, לא יראה אותו משחק
 בשבת. אם המאמן, אדון מילוש גיונס בוסטר
 מילקהאוז יראה אותו משחק — זה הסוף
 שלנו, מפני שמילוש יבחר בו ולא בנו."

"בגלל זה גם "בילפנו" את כל ענין הדקירה
 והסכין, כבר שכחת יה קורקנובסקי?"
 "מה זה ש'כחתי' מה פתאום שכחתי? אתה
 לא זוכר שאני גנבתי מבצלאל את 'הסכין' עליו
 חרוט שמו?"

כך וכך היו נחציה וקורקנובסקי מסיחים,
 פוסעים לאט-לאט, עד שהגיעו לקרבת עמוד
 התשכל. לצדו עמדו הרוקח שחורי ובצלאל
 קליין.

"תסלחו לי, אדוני המכובדים מאד," פתח
 קורקנובסקי בדברים, "אבל רציתי לשאול
 את הבחור הזה פה, בצלאל קליין, אם הוא
 באמת בצלאל קליין?"

בצלאל קפא על עומדו. למען האמת, התבייש
 בצלאל בפני הרוקח שחורי. אם ידע מר שחורי,
 כי בצלאל נאשם בדקירה והוא עציר נמלט
 ממקום מעצרו...

"שלום מר שחורי," אמר בצלאל, "ותודה
 על ההזמנה האדיבה." בצלאל לחץ את כף ידו
 של הרוקח, וקיווה בסתר לבו, כי הרוקח ילך
 לדרכו, לפני שיפתחו שני הבריונים את פיהם,

"זו בושה וחרפה לכולנו," לחש הרוקח
 שחורי, "אף אחד לא יודע כלום. היו לנו
 גיבורים עזי-נפש, עשויים ללא חת, אשר חרפו
 נפשם למען חרות ישראל, גיבורים חברי ארגון
 ההגנה, וארגון אצ"ל, וארגון לח"י, שזה ראשי
 תיבות של לוחמי חרות ישראל — ונער נחמד
 כמוך אפילו לא שמע עליהם. אתה לא מתבייש
 קצת?"

"אני באמת מתבייש," נבון בצלאל, "אבל
 אני אולי לא אשם... אם... אם לא סיפרו לי
 — אז מאיפה שאדע?"

"אתה תבוא אלי ואני אספר לך הכל. איך
 חתרו יהודים, ניצולי השואה באירופה, לארץ-
 ישראל, ובספינות רעועות, וכאשר הגיעו לחוף
 האנגלים גרשו אותם. ואיך אסור היה ליהודים
 לקנות אדמה בארץ-ישראל, ואיך עשו לנו
 הבריטים צרות צרורות — ואז קמו הצעירים,
 גיבורי ישראל, ונטלו נשק ביד..."

"אני מוכרח למהר עכשיו," התנצל בצלאל,
 אשר התחיל לחבב את הרוקח שחורי. "אם אני
 לא אתחיל לרוץ אולי אני לא אמצא את ידיי
 דים שלי."

"החשבבאים?"

"כן."

"תמסור להם דרישת שלום מהרוקח שחורי,
 אביו של עוזי הרוזן כמו פלפון — ואוכל כמו
 פיל. ותגיד להם שמותר, מפעם לפעם, לגשת
 אלי לביקור." הרוקח שחורי הוציא מכיסו
 ממתכת לבנה ומגוהצת וקינח דמעותיו. "מותר
 לפעמים לזכור גם את הזקנים... ואני פעם...
 עם אקדח גדול..."

"בחיך אל תבכה, מר שחורי." תמימותו של
 הרוקח נגעה אל לבו של בצלאל. "בחיך, אל
 תבכה, מר שחורי. עשה לי טובה — ואל
 תבכה."

"שוכחים את הזקנים," יבב מר שחורי. "שוכ'
 חים את הזקנים ולא זוכרים שהזקנים היו
 פעם תינוקות, ואחר כך בחורים צעירים. מוזק'
 נים רק מהשנים, מהגיל, ולא משום דבר אחר.
 הגדלים נעשים תישיים, והתישיים נעשים תישיים
 זקנים. ככה זה בחיים." ברגע זה התקרבו
 שני נערים לעבר מר שחורי ומלך השוערים
 של השכונות. שני נערים אלו היו ברייני
 קבוצת הכדורגל של "שכונת שפאק", נחציה,
 המגן הימני של הקבוצה, וקורקנובסקי, המגן
 השמאלי של קבוצת הכדורגל. הם היו בדרכם
 אל 'תחנת המשטרה בדיזנגוף, כדי למסור עדו'
 תם בענין הדקירה ליד מגרש בלומפילד.

"נחציה, אתה רואה מה שאני רואה?" צער
 קורקנובסקי את ידיו נחציה למראה בצלאל
 שהיה עומד על המדרכה ומשוחח עם הרוקח
 שחורי. "אני חושב שזה בצלאל."
 "מה פתאום בצלאל?" תמה נחציה. "בצלאל
 יושב עכשיו חבוש בקלבוש."

"אבל אם זה לא בצלאל — אז מי זה?"
 "יש אנשים הרומים זה. לזה כמו ששתי
 טיפות מיים דומות זו לזו," הסביר נחציה,
 תוך כדי הליכה. "בחיי שזה בצלאל," מלמל
 לפתע נחציה לעבר קורקנובסקי, כאשר התקר'
 בו אל עמוד התשכל.

"אבל זה לא יכול להיות," לחש קורקנוב-
 נסקי. "בצלאל בבית-המעצר באב-יביר."
 "קודם אמרת שזה בצלאל, ועכשיו אתה אומר
 לי שזה לא בצלאל. בחיי, קורקנובסקי, אתה

"בוא ונלך לראות את החסמבאים הצעירים,"
אמר מר שחורי, "שום נזק לא נגרם. השובבים
הללו יתעוררו בעוד שבע דקות וחצי."
כך אירע שר שחורי ובצלאל פסעו יחדיו
לעבר תחנת המשטרה ברחוב דיונוגוף בתל-
אביב, כשני ידוים ותיקים.

אחראי ומכיר את כל הסימנים המדויקים של
התעלפויות.
בצלאל ניצב נדהם, והעביר מבטו חליפות,
פעם אל שני הבריונים השוכבים מחוסרי-ה-
"הכרה על המדרכה ופעם לעבר מר שחורי
הקשיש.

שחורי בחיבובות ובחיוך מתוק את הגער
"בהחלט," שרק קורקנובסקי מבין שפתו-
תיו. "נמאסת. אז תסתלק מכאן — או שנכה
אותך."

"אתם לא תעזו," התערב בצלאל בשיח הדב-
רים הקולני.

ברגע זה אירע דבר מופלא ביותר. הרוקח
שחורי הרים את שתי ידיו, ובמתינות, קפץ
את כפותיו לאגרופים — והלם בבת אחת על
ראשי הנערים החצופים — והם שכבו מייד על
המדרכה.

"התעלפתי," הסביר מר שחורי. "אני רוקח

ויתר עלילות חסמבה בהרפתקאות המופלאות בחופש הגדול

יתפרסמו בגליון הבא.

— להתראות

חסמבה! חסמבה! חסמבה!

לתשומת לב קוראי "פנדל"!

למען הבטחתן כי בקשותיכם (תשלום למינימום, או תשלום לחובבות), תגיענה
ליעדין, נבקשכם לשלוח רשום. כמו כן, כתבו את כתובתכם המדויקת בכתב
גדול וברור.

לאחרונה התקבלו אצלנו מספר תלונות בקשר לאייקבלת משלוח מבוקש.
מאחר ואנו יודעים בוודאות כי כל בקשה נשלחת ליעדה, ולמען לא תהיינה תלונות
חוזרות, נבקש את הקוראים לעקוב מספר ימים — לאחר בקשתם למשלוח —
אחר דברי הדואר הבאים, משום החשד כי דבריהם דואר נעלמים בצורה כלשהי.

תיבת דאר

טופר רוחני, בתיים. נבחרת גרמניה פור-
סמה כפוסטר בגליון מס' 14. נבחרת
ברזיל אינה, בשלב זה, בתכנית.

שמעון זנקה בתיים. השיר שלך אודות
מכבי ת"א נחמד מאוד אך אין אנו מפר-
סמים שירים מחוסר מקום.

ירחמיאל ברמן, חיפה. באם ברצונך להצ-
טרף לקבוצת ילדים של מועדון כדורגל,
עליך לפנות לאגודה בשעת האימונים או
לכתוב מכתב, המופנה לאגודה אליה בר-
צונך להצטרף.

זאב בן ישעיהו, גבעתיים. בתכנית שלנו
לעונה הבאה נכללת ההצעה לפרסם פוס-
טרים של קבוצות ישראליות כדוגמת
הפוסטר של מכבי ת"א שצורף ל"פנדל"
מס' 11. ברור שנשתדל להביא ביניהם
גם פוסטר של קבוצת מכבי נתניה.

בני יוסטר, נהריה. אין בתכנית שלנו
להפוך את "פנדל" לשבועון בעתיד ה-
קרוב. באם בכל זאת יעשה הדבר יחשב
המינוי השנתי לפי מספר הגליונות ויגמר
כעבור 24 גליונות.

גבריאל מיצנמכר, ת"א. ברור שאנו
מעוניינים לפרסם גם פוסטרים של קב-
צות מדרום-אמריקה אך לא הצלחנו עד
כה להשיג תמונות צבעוניות מתאימות.
באם יעלה בידינו הדבר, נמלא את בק-
שתך.

משה קראדי, בתיים. החל מגליון מס' 11
מתפרסם מדור "סיפורה של קבוצה ישר-
אלית". אין בכוונתנו לתת כתובות של
מועדוני כדורגל. מצעד הקפטינים יתח-
דש בעוד כמה גליונות. צביקה רוזן
הופיע בשער "פנדל" וצריך לתת גם
מקום לשחקנים נוספים. לא נערוך מיש-
אל פוסטרים מאחר ובחירת הפוסטרים
קשורה בבעיות טכניות שונות ואין אנו
מוכנים "לקבל על הראש" באם לא נצליח
לשמור על הסדר לפי בחירת הקוראים.

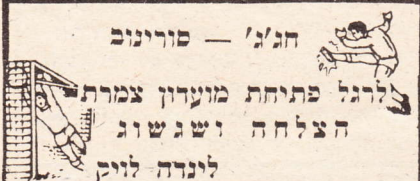

שמעון האופטשיין, נתניה. כפי שאהיה
ודאי כבר הבחנת, אין יותר זהות בין
הפוסטר ותמונת השער, כך שבכל גליון
של "פנדל" יש שלוש תמונות צבעוניות.
בשער, בשער האחורי והפוסטר.

דני קשת, חיפה. אבא גינדין יופיע ב-
פוסטר בגליון מס' 16 של "פנדל".

הג' — סוריניום

היה מנוי ל"פנדל"

קבל את העיתון לביתך ותהנה ממשלוחי שי והנחות לספרי ספורט שרות מיוחד: ניתן לשלוח מינוי לפנדל כמתנה לידיד, חבר וכו'. במקרה זה יובה גם שולח השי וגם מקבל השי במתנת ספר, או "גורג' בסט — תולדות חיי" או כל ספר מסידרת "הסמבה" — לפי בחירתך.

דמי המינוי לשנה (24 גליונות) הם — **48** לירות. (החותם עד 1 לספטמבר 72 — לירות!!)
דמי המינוי לחצי שנה (12 גליונות) הם — **24** לירות. (החותם עד 1 לספטמבר 72 — לירות!!)

כל החותם על מינוי שנתי יקבל
בשי חנם את ספרו החדש של יגאל מוסינזון בסידרת "הסמבה".
"הסמבה בהרפתקאות מסוכנות בירושלים"
או כל ספר הסמבה אחר, לפי בחירה, ראה רשימה בעמוד זה.

לכ': מערכת "פנדל", ת"א, רח' לבנה 3, ת.ד. 2164
נא לרשום אותי כמנוי לדו-שבועון "פנדל" (לקופה של (שנה) (חצי שנה) מחק המיותר
שם משפחה.....
שם פרטי.....
עיר.....רחוב.....מס'.....מיקוד.....(כאם ידוע לך)
אני מצרף צ'ק (המחאת דאר) על סך.....התימה.....
המינוי החל מגליון מס'.....

העתק ושלה

הסמבה

רבי המכר של יגאל מוסינזון

והרי רשימת ספרי הסמבה הנמצאים למכירה:

1. מס' "הסמבה", או: חבורת סוד מוחלט בהחלט
2. מס' "הסמבה" בבית-האסורים
3. מס' "הסמבה" ושוחד-הסוסים
4. מס' "הסמבה" ואוצר-הזהב של המלך הודוס
5. מס' "הסמבה" וילד-ההפקר
6. מס' "הסמבה" והסוד הגדול
7. מס' "הסמבה" באזור המסוכן
8. מס' "הסמבה" בשני הלגיון הערבי
9. מס' "הסמבה" במערת טורקלן
10. מס' "הסמבה" והמרגלים בחיל-האוויר
11. מס' "הסמבה" בצפוני פלורנט והקיקלופים
12. מס' "הסמבה" והאלמוני במסכה השחורה
13. מס' "הסמבה" במאדבי הגבול
14. מס' "הסמבה" בקרבות-רחוב בעזה
15. מס' "הסמבה" במסתרי ניו-יורק
16. מס' "הסמבה" והתעלומה בגבול הצפוני
17. מס' "הסמבה" בשרות הריגול הנגדי
18. מס' "הסמבה" בפשיטה בתעלת סואץ
19. מס' "הסמבה" נגד כנופית החשב"אים

הוצאת "רמדור" בע"מ

הופיע!

הופיע!

גורג' בסט תולדות חיי

הספר הראשון
בסידרת ספרי ספורט
בהוצאת "רמדור" בע"מ
מחיר הספר 3.90

לקוראי "פנדל" יעלה הספר — 3 בלבד
למינוי "פנדל" יעלה הספר — 2 בלבד
חזמן את הספר בעזרת התלוש

העתק ושלה

לכ' "פנדל", ת.ד. 2164 ת"א
נא לשלוח לי את הספר "גורג' בסט — תולדות
חיי" בהנחה.
אני קורא "פנדל" ומצרף בהמחאת דאר (צ'ק)
אני מנוי "פנדל" ומצרף בהמחאת דאר (צ'ק)
נא לצייר לצרף כסף מזומן! הספר ישלח אל המז-
מינים בדאר.

לאפה

העול מיוזת:

מנצ'סטר סיטי - אנגליה

[illegible]

נבחרות אנגליה

אמלין
יוז
יוז'יפוביץ

פאול
מאדליי
יוז'יפוביץ

מרטין
ציברס
פיליפס

מיק
סאמורבי
טניסון

קולין
בל
טניסון

גורדון
באנקס
טניסון

גורדון
האנטר
טניסון

רוי
מקפרלנד
טניסון

אלן
בול
טניסון

בובי
רודני
טניסון

מור
מרש
טניסון